

■ **Ünsal Yıldız:**
"4+4+4 özü itibarıyla eğitim bilimleri ile alakalı değildir" >> 8

■ **Hataylılar'ın emperyalizme karşı öfkesi sokaklara taşıdı** >> 3

■ **AKP'nin 4. Kongresi Bozguna ve çöküşe doğru gidenlerin ham hayali** >> 12

■ **Mahmut Dikerdem Savaşın değil, barışın elçisi** >> 11

Ekim 2012
sayı 5

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 tl (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

Genç ölümlerini artık durduralım

İçte ve dışta savaşa yönelen AKP'nin Kürt sorununda diyalog ve barış yolunu kapatmasıyla karşılıklı ölümler çığ gibi arttı

Kürt sorununun çözümü için diyalog ve barışı yolunu benimsemeli; soruna gerekli ciddiyet ve sorumlulukla yaklaşmalıyız. Genç

ölümlerini durduracak kapsamlı bir anlayışa ihtiyacımız var. Barışa şans verelim. Diyalog ve müzakerre yolunu seçelim. Unutmayalım

ki, eşitlik ve özgürlük ilkesi hiçbir halka zarar vermez, halkların emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı birliğini güçlendirir.

>> 2

GDO, kanser ve ölüm

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO) meme kanseri yapıyor, karaciğeri ve böbrekleri harap ediyor.

Araştırma çerçevesinde, Amerika'nın en büyük biyoteknoloji şirketi olan Monsanto'nun ürettiği mısırla beslenen erkek farelerin yüzde 50'si, dişi farelerin yüzde 70'i meme, karaciğer ve böbrek kanserine yakalandı ve beklenenden önce öldü.

>> 2

Örgütlenme önündeki engeller kaldırılmalı

Her türlü yasağa son vereceği yalanıyla iktidara gelen patron yanlısı hükümet, sendikal alanda yasakları kaldırmak bir yana, yeni yasaklar getiriyor.

>> 7

> ISSN 1301-9031

pınar altuntaş

4+4+4 dayatması neler getiriyor

>> 15

rıza köse

İşçiler ölüyor, dünya seyrediyor

>> 7

hülya kortun

Dünya isyan ediyor

>> 3

Genç ölümlerini artık durduralım

Ölüm kol geziyor

İçte ve dışta savaşa yönelen AKP'nin Kürt sorununda diyalog ve barış yolunu kapatmasıyla karşılıklı ölümler çığ gibi arttı. Dağda, ovada, köylerde, şehirlerde, yollar-da, kırsalalarda, karakollarda gençlerimiz ardı ardına ölüyor. Türkiye halklarının genç evlatları öldürme ve ölme sarmalında yok oluyor. "Şehitler ölmez" ve "Şehid namırın" sloganlarıyla toprağa verilen gençlerin kaybı, öfkeleri biliyor, kin ve düşmanlık duygularını yaygınlaştırıyor. Şovenizm yeni kırımların tohumunu saçıyor.

Gök ekini biçmiş gibi

Özellikle Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları çok ağır sonuçlar verdi. Hakkâri, Şırnak, Bingöl, Dersim, Afyon, Tunceli'de ocaklar topluca söndü. Başbakan Erdoğan 26 Eylül'de Kanal 7 ile Ülke TV'nin ortak yayınında, "2012 yılı itibarıyla toplam şehidimiz 144. Şehit asker sayısı 107, şehit polis sayısı 24, şehit korucu 13, ölen vatandaşımız 29. Bu arada terörist sayısı 239" dedi.

Erdoğan, 17 Eylül'de Denizli'de İmam Hatip Lisesi'nin açılışında yaptığı konuşmada, "Son 10 günde sadece Hakkari'de 123 terörist etkisiz hâle getirildi. Şubat ve Ağustos ayları arasında 373 terörist etkisiz hâle getirildi. Son 1 ay içinde bölgede ise yaklaşık 500 terörist etkisiz hâle getirildi" demişti.

Üniformaları farklı gençleri farklı sıfatlarla anmanın, ölümleri bizden sizden diye ayırmanın kötülüğü bir yana, her gencimizin ölümü halklarımızı -ulusal kimlik, dil ve inanç ayırımı olmadan- birlikte eksiltiyor ve zayıflatıyor. Uluslararası dolar milyarları şebekesinin, işbirlikçi kapitalist oligarşinin ekmeğine -yine ulusal kimlik, dil ve inanç ayırımı olmadan- yağ sürüyor.

Zenginimiz bedel verir, askerimiz fakirdendir

Yalın gerçek şu. Ölenler zenginlerin değil, yoksulların çocukları. Zengin aile çocukları "askerlikten yırtma"nın bir yolunu buluyor. Dağa çıkanların çoğu da Kürt toplumunun en yoksulları. Sömürülme, ezilmek yetmiyormuş gibi, işçiler, köylüler, emekçiler kendi sınıf kardeşlerini öldürmek ve ölmek zorunda bırakılıyor.

İşte bu yalın gerçek nedeniyle genç ölümlerinin egemenlerin gözünde hiçbir değeri yok. Afyon'da cephane taşıyan 25 askerin havaya uçmasının hemen ardından, Afyon Valisi İrfan Balkanlıoğlu ile Genelkurmay Başkanı Necdet Özel arasındaki hediyeleşme, bunun en iyi kanıtı. Üstelik Vali Balkanlıoğlu, eleştiriler karşısında "Hayat devam ediyor. Acımız varken buna ara mı verelim?" deme cesaretini bile gösterebildi.

Büyük sorumsuzluk

Bu kadar genç ölümünün ardından, AKP yönetimi, akan kanı daha da arttıracakı besbelli bir sorumsuzluğa daha yöneliyor. Kürt milletvekillerinin dokunulmazlığını kaldırmak, sırf konuşmaları nedeniyle onlara ağır cezalar vermek, BDP'yi kapatmak, sorunu çözmez, daha da ağırlaştırır. Silahlara, helikoptere, uçaklara daha fazla yatırım yapmak, halka daha fazla baskı yapmak, yaylaları yasaklamak, yolları kesmek, daha çok kişiyi tutuklamak çıkmaz sokaktır.

Oslo mutabakatı

CHP sözcüsü Haluk Koç, AKP ile PKK arasındaki Oslo görüşmelerinde imzalanan mutabakat belgesini açıkladı. Belge, AKP'nin, Oslo görüşmelerini Kürt sorununu çözmek için değil, kendi dar politik amaçları için kullandığı-

nı gösteriyor. AKP, boş vaatlerle muhataplarını oyalamış, Anayasa referandumunu ve genel seçimlerde kendisi açısından uygun bir tutum almalarını sağlamış, işi bitince de görüşmelere son vermiş. Savaşın bu kadar tırmanmasında AKP'nin bu ikiyüzlü yaklaşımının büyük payı var.

Barışı seçelim

Buradan çıkarılacak sonuç, Kürt sorununun çözümü için diyalog ve barışı reddetmek değil; soruna gerekli ciddiyet ve sorumlulukla yaklaşımdır. Genç ölümlerini durduracak kapsamlı bir anlayışa ihtiyacımız var. Barışa şans verelim. Diyalog ve müzakere yolunu seçelim. Unutmayalım ki, eşitlik ve özgürlük ilkesi hiçbir halka zarar vermez, halkların emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı birliğini güçlendirir.

Aleviler 7 Ekim'de Ankara'da

Son zamanlarda artan mezhepçi saldırgan politikalara karşı harekete geçen Aleviler 7 Ekim'de Ankara'da buluşacak. Alevi-Bektaşî Federasyonu'nun (ABF) çağrıcısı olduğu mitinge çok sayıda siyasi parti ve demokratik kitle örgütünün katılması bekleniyor.

Eşit yurttaşlık vurgusuyla yapılan miting çağrısında Suriye'ye karşı yürütülen saldırganlık politikasıyla mezhepçiliğin kışkırtıldığına vurgu yapılırken, 4+4+4 yasasıyla da Alevilerin yeni saldırılara maruz kaldıkları hatırlatılıyor.

Aleviler, cem evlerinin ibadethane olarak kabul edilmesi, zorunlu din derslerinin ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kaldırılması, Madımak Katliamının insanlık suçu sayılmasını talep edecekler.

GDO, kanser ve ölüm

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO) meme kanseri yapıyor, karaciğeri ve böbrekleri harap ediyor.

Fransa'da Caen Üniversitesi'nde Gilles-Eric Seralini yönetimindeki bilimcilerin fareler üzerinde yürüttüğü kapsamlı araştırmaya göre, genetiği değiştirilmiş bitkiler ağır hastalığa ve erken ölüme yol açıyor.

Araştırma çerçevesinde, Amerika'nın en büyük biyoteknoloji şirketi olan Monsanto'nun ürettiği mısırla beslenen erkek farelerin yüzde 50'si, dişi farelerin yüzde 70'i meme, karaciğer ve böbrek kanserine yakalandı ve beklenenden önce öldü.

Söz konusu oranlar, normal mısırla beslenen kontrol grubunda çok daha düşük çıktı. Genetiğiyle oynanmamış mısırla beslenen erkek farelerin sadece yüzde 30'u, dişi farelerin sadece yüzde 20'si kansere yakalanıp beklenenden önce öldü.

Erkek farelerde hastalık ve ölüm oranını yüzde 30'dan yüzde 50'ye, dişi farelerde ise yüzde 20'den yüzde 70'e çıkararak bu "kapitalist ürünler" in insan ve hayvan sağlığı için ne kadar zararlı olduğu bir kez daha anlaşıldı. GDO derhâl yasaklanmalıdır. Kapitalist şirketlerin sahibi küçücük bir azınlığın çıkarı için, insanların ve canlıların yaşamı tehlikeye atılmamalıdır.

Hataylılar'ın emperyalizme karşı öfkesi sokaklara taşı

Hatay'da 16 Eylül Pazar günü yapılması planlanan "Türkiye-Suriye Kardeşlik Buluşması" Valilik tarafından yasaklandı. Yasağa rağmen toplanan Hataylılara ise polis sert bir şekilde müdahale etti. Yaşananlar üzerine bütün Hatay ayağa kalktı.

Hatay'da OHAL mi var?

İşçi Partisi tarafından gerçekleştirilmek istenen kardeşlik buluşmasının Hatay Valisi tarafından yasaklanması olayları başlatan kıvılcımı yarattı. Valiliğin haksız uygulamasını kabul etmeyen Hataylılar saat 17.00'de Antakya Maksim Parkı'nda buluşarak basın açıklaması yapmak istedi. Basın açıklamaları için önceden izin almak gerekmediği hâlde polis açıklamanın izinsiz olduğunu söyledi. Yapılan açıklamanın ardından da cop ve biber gazı kullanarak halka saldırdı.

CHP milletvekili İsa Gök yaşananları *Yurt* gazetesine şöyle anlattı: "Biz milletvekilleri olarak engellemeye çalıştık, ama dinlemediler. Basın açıklaması bittikten sonra, dört bir yana polis barikatı kuruldu. Evlerine gitmeye çalışan yurttaşlar polis çemberinde kaldı. Daha sonra, zaten dağılmak üzere olan, ancak polisin arasında kalan insanlara 'Neden dağılmadınız?' diye biber gazıyla müdahale edildi. Yurttaşların arkasından, gaz bombaları atıldılar, plastik mermi kullandılar. Ben ve vekil arkadaşlarım gibi binlerce kişi gazdan etkilendi."

Polisin saldırısına karşı Hataylılar sokaklardaydı

Polisin halka saldırdığının duyulmasıyla birlikte Antakya'nın birçok mahallesinde halk sokaklara döküldü.

Samandağ'dan Antakya'ya gelmek isteyenler yollarda durduruldukları yerde eylemlere başladı. Polis mahalleleri abluka altına alarak saldırmaya devam etti. Sonunda mahallelerden çekilmek zorunda kaldı.

Suriye'de Emperyalist Müdahaleye Hayır Platformu sözcülerinden Eylem Mansuroğlu BBC Türkçe'ye yaptığı açıklamada olayları şöyle aktardı: "Polis merkezde saldırınca halk mahallelerde toplandı. Armutlu, Akdeniz, Doğu Okulları önünde toplanıldı. Samandağ'dan, Harbiye'den, Sümer'den gelenlerin yolu kesildi. Onlar da yollarının kesildiği yerde eylem yaptı. Polis mahallelere girdi. Plastik mermi kullandı. İnsanlar evlerinden TOMA'ların üstüne saksı, televizyon sehpa'sı atıldılar. Çatışmalar çok şiddetli oldu, bunu üzerine polis mahalleden çekilmek zorunda kaldı."

Hatay Türkiye'yi anlatıyor

AKP'nin Suriye politikasından en çok etkilenen ilimiz Hatay oldu. Suriye'deki gerici isyana katılan eli kanlı katillerin üssü hâline getirilmeye çalışılan Hatay'da insanlar gergin ve tedirgin. Hatay sokakları silahlı gerici çetelerden geçilmiyor. Hatay halkı sokaklarda serbestçe dolaşan silahlı gerici çeteleri istemiyor. Suriye halklarına saldıran çapulculara yataklık etmek istemiyor. Suriye'yle dostluğu ve barışı savunuyor.

Bu yönüyle Hatay Türkiye'nin küçük bir örneğini veriyor. Zira Türkiye halklarının ezici çoğunluğu da ülkemizin gerici haydutların üssü olmasını istemiyor. Suriye'ye emperyalist müdahaleyi mahkûm ediyor. Hatay'da ticari hayatı bitiren, esnafı siftah yapamaz duruma getiren, işsizliği arttıran, ekonomiyi öldüren savaş politikasından vazgeçilmesini istiyor.

Dünya isyan ediyor

hülya kortun

Amerika'da devletin gizli servisleri ve en gerici-faşist çevrelerle bağlantılı karanlık bir grubun eseri olan "Müslümanların Masumiyeti" adlı, İslam düşmanlığını yayan film, bar-dağı taşıran son damla oldu. Mısır, Libya, Tunus, Yemen, Sudan, Lübnan, Pakistan, Filistin başta olmak üzere "İslam dünyası"nda milyonlarca insan sokaklara çıktı. ABD elçilikleri ve ABD'nin simgesi şirketler basıldı. Alman ve İngiliz elçilikleri de baskına uğradı.

Japonya Çin'in tarihsel olarak kendisine ait olduğunu iddia ettiği insansız adacıkların Japon toprağı olduğunu, onları "özel sahiplerinden satın alarak kamulaştırdığını" ilan etti. Aynı sırada, ABD'yle yeni bir askerî anlaşma imzaladı, ABD'nin küresel füze kalkını sistemi için Japonya'da ikinci bir üs kurulmasını kabul etti. Sözkonusu anlaşmanın "bu adacıkların Japonya egemenliğinde olduğunu teyit ettiğini" açıkladı. Özellikle Japonya'nın Çin işgalini başlattığı tarih olan 18 Eylül 1931'in yıldönümünde Çin'de yüzbinlerce kişi Japon emperyalizmini protesto etti.

Adacıkların çevresinde zengin doğalgaz kaynakları olduğu tahmin ediliyor. Füze kalkınının Çin'i de hedef aldığı biliniyor.

Ne ekersen onu biçersin

ABD önderliğindeki emperyalist blokun, dünyayı yeniden fethetmeyi öngören yeni stratejisi kendi karşıtlarını yaratıyor. Dünya dolar milyarderleri şebekesi, sömürülen ve ezilen halkları emperyalizme ve kapitalizme karşı elde ettikleri bütün tarihsel kazanımlardan yoksun bırakarak daha da beter koşullarda köleliğe razı edemiyor. İşçi sınıfını ve emekçi kitleleri din, mezhep, ulusal köken temelinde sonsuzca parçalamanın; halkları birbirine kırdırmanın; emperyalist devletlerin hedef aldıkları ülkeleri ulusal egemenliklerine son verip ufalayarak yeniden sömürgeleştirmelerinin; emperyalizmin emrindeki dev savaş makinesi ile kitle aldatma silahı olarak çalışan kapitalist medya, üniversite ve tapınma sistemlerine rağmen, mümkün olmayacağı ortaya çıkıyor.

Son gelişmeler

Bağımsızlığını, egemenliğini, yurttaşlarının canını ve haklarını korumaya çalışan Suriye, küresel ve bölgesel haydutların saldırısına karşı direnmeye devam ediyor. Antakya halkı bu haydutlara yataklık eden AKP'yi protesto etti, 1 Eylül

Dünya Barış Günü'nde ve 16 Eylül'de yaptığı kitle eylemleriyle Türkiye-Suriye halklarının kardeşliğini savundu.

ABD, yeniden sömürge sistemine kattığı ve başına kompador uşaklarını yerleştirdiği Libya'da her şeyi kontrol altına aldığı sanarken, büyükelçisinin ve korumalarının Bingazi'de öldürülmesiyle yüz yüze kaldı. Libya açıklarına iki savaş gemisini gönderdi.

ABD, Mısır ve Tunus'ta halk devrimini boğmak üzere başa geçirdiği gerici-faşist Müslüman Kardeşler örgütünün bile kitlelerin öfkelerini bastıramadığını gördü. Obama, Mısır'daki uşaklarını açıkça tehdit etti. ABD'nin 1989'dan beri "NATO üyesi olmayan büyük müttefik" olarak tanımladığı Mısır için, "Şu anda müttefimiz sayılmazlar, fakat düşmanımız da değiller. Yeni hükümet yönünü belirlemeye çalışıyor. Onların ne olduğuna, elçiliğimizi ne kadar koruyacaklarına ve Mısır-İsrail arasında imzalanan Camp David anlaşmasına sadık kalıp kalmayacaklarına bakarak karar vereceğiz" dedi. Yemen'e ve Tunus'a elçiliklerini korumak üzere ABD deniz piyadelerini gönderdi.

ABD, ortakları ve uşaklarıyla birlikte ekonomik, askerî, politik ve diplomatik ambargo uyguladığı İran'da yapılan Bağlantısızlar Hareketi Zirve Toplantısı'na 120 ülkenin üst düzey temsilcilerinin, hatta sadık hizmetkârı Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Ban Kimun'un katılmasına katılmak zorunda kaldı. Suriye, İran, Filistin konularında hiç istemediği kararların alınmasını önleyemedi. Üç yıl boyunca İran'ın başkanlık edeceği Bağlantısızlar Hareketi, bir sonraki dönemde başkanlığın antiemperyalist Chavez'in Venezüella'sına geçmesine karar verdi.

ABD'nin yeni savaş doktrini Rusya ile Çin'i gittikçe yakınlştırıyor. İki ülkenin Suriye konusunda emperyalist blokun süregiden saldırısını meşrulaştırma girişimini üç kez birlikte veto etmesi, bu yakınlştırmanın göstergelerinden sadece birini oluşturuyor.

Antiemperyalist saflaşma

Gözlerimizin önünde, ABD, AB, Japonya, İsrail, Arabistan, diğer Körfez şeyhlikleri ve Türkiye egemenlerine karşı dünya işçi sınıfının, ezilen halkların, Küba ve Kuzey Kore dahil Bağlantısızlar Hareketi ile Rusya, Çin ve İran'ın da içinde olduğu bir saflaşma adım adım şekilleniyor.

Arjantin'de lastik işçileri kazandı

Arjantin Lastik İşçileri Sendikası SUTNA patronlarla oturduğu müzakere masasından yeni bir kazanımla çıktı. Sendika, işveren ile yaptığı toplu sözleşme taslağını üyelerinin onayına sundu. Yapılan gizli oylamada sendika üyelerinin yüzde 70'i sendikanın yaptığı sözleşmeyi kabul etti.

Pirelli, Firestone ve Fate işletmelerinde örgütlü SUTNA yaptığı toplu sözleşme ile her bir üye için yüzde 23

net ücret artışı sağladı. Ayrıca sendika, yürütülen toplu pazarlıkla bir defaya mahsus her bir üyeye 500 Peso'luk sosyal yardım sağladı. Arjantin lastik işçileri kazandı, darısı Türkiye'deki lastik işçilerinin başına.

Arjantin'de lastik sektöründe

Hindistan işçileri haklarının peşinde

Hindistan sendikaları 4 Eylül 2012 tarihinde Delhi'de bir araya geldi. Katılımın yüksek olduğu ve genel sendikal politikaların ve hükümetin uyguladığı neoliberal politikaların masaya yatırıldığı toplantıdan eylem kararı çıktı.

Toplantıda sendikalar, hükümetin işçi haklarına yönelik saldırılarına karşı bütün Hindistan'da işçileri eyleme çağırdı. İleriye dönük mücadelenin de planlandığı toplantıda 20-21 Şubat 2013'te ülkede genel grev yapılması kararlaştırıldı. Katılımın 100 milyon işçiyi aşması beklenen genel grevin hazırlıklarına şimdiden başlandı.

İspanya ve Yunanistan işçi sınıfı kararlı: krizin faturasını ödemeyecekler

İspanya'da ve Yunanistan'da işçiler, emekçiler kapitalist hükümetlerinin ekonomik soykırıma dönüşen yoksullaştırma politikasına karşı sokaklara çıktı. Miting, gösteri ve grevler yayılıyor.

İspanya'da işçiler Mariano Roy hükümetinin kemer sıkma politikasına karşı sokaklara döküldü. Ülkede sendikalı sendikasızsız işçiler, işsizler, kadınlar, gençler 15 Eylül günü yığımsal bir gösteri yaptılar. CCOO ve UGT konfederasyonlarına bağlı sendikalardan işçilerin yoğun katılımı ile yapılan eylemlerde işçiler hükümetin uygulamaya çalıştığı politikaların İspanya'yı çöküşe götürdüğünü haykırdılar. 25 Eylül'de Madrid'de toplanan işçiler, parlamentoya girmek istedi. Polis göstericilere saldırdı, çıkan çatışmada birçok kişi yaralandı.

Mariano Roy'un iktidardaki muhafazakâr partisi Partido Popular (Halk Partisi) uygulamayı planladığı kemer sıkma politikalarıyla kamu harcamalarını 2014 yılından önce 102 milyar Avro kısmayı hedefliyor. Bu çerçevede de özellikle sağlık, eğitim ve sosyal hizmetlere ayrılan bütçeyi kısarak halkın vereceği vergileri artırıyor.

Yunanistan'da işçiler ve kamu emekçileri, seçimlerden ve yeni kapitalist koalisyon hükümetinin kurulmasından yaklaşık üç ay sonra, 26 Eylül'de bir günlük genel greve gitti. Greve katılım yüzde 80'leri buldu. Atina'da Parlamento'nun bulunduğu Sintagma Meydanı'na yürüyen grevciler, AB ve İMF'nin dayattığı yıkım politikalarını protesto ettiler.

Bir taraftan işçi ve memur ücretlerini düşüren, kamu harcamalarını kısarak İspanya ve Yunanistan hükümetleri, diğer taraftan Almanya ve Fransa'nın bankalarına tefeci faizi ödüyor ve ekonomik krizde batma noktasına gelen kendi finans kuruluşlarını kurtarmaya çalışıyor. Yani hükümetler, yoksullardan aldıklarını krize giren zenginleri kurtarmakta kullanıyor.

Walmart işçisi hakkını arıyor

Walmart ABD'nin en geniş dağıtım ve satış ağına sahip marketlerinden birisi. İşletme, ülkede sendika ve işçi düşmanlığıyla ünlü. Hizmet sektöründe faaliyet yürüten sendika örgütçüleri yıllardır Walmart işçisini örgütlemeye çalışıyor.

Ülkenin Kaliforniya eyaletinde, Mira Loma deposunda taşeron olarak çalışan işçiler çalışma koşullarının iyileştirilmesi için 13 Eylül'de greve çıktılar. Greve çıkan işçiler Kaliforniya'dan Los Angeles'e yürüyüşe geçtiler.

Kaliforniyalı işçiler ülkenin dört bir yanında kendileri gibi kötü

çalışma koşullarında çalışan yaklaşık 85.000 Walmart depo işçisinin hakları için de yürüdüler geçtiler. İşçiler Walmart yönetiminden çalışma koşullarını iyileştirmesini, insani bir çalışma ortamı yaratılmasını talep ettiler.

Sendikasızsız Mira Loma işçileri çalışma süresinde temiz suya ulaşamamaktan şikâyetçiler. Çalışma ortamındaki sıcaklığın neredeyse 100 dereceye ulaşması, sağlık hizmetlerine kısıtlı erişim, düzenli çalışma aralarının olmaması gibi işçi sağlığı ve iş güvenliğini tehdit eden sorunlarla karşı karşıya olduklarını belirtiyorlar. İşçilerin greve çıkmasının bir diğer nedeni ise düşük ücretler. Mira Loma deposunda çalışan işçiler ücretlerinin çok düşük olduğunu söylüyorlar. Saat ücreti 8 dolar olan işçiler, haftalık 250 dolar kazanıyor.

İşçiler çalışma koşulları iyileştirilene kadar mücadele edeceklerini belirtiyorlar.

Ternium işçileri örgütleniyor

Dünyanın her yanında olduğu gibi Guatemala'da da işçiler örgütlendi ve işten atıldılar. Patronların hakkını arayan işçilere karşı tutumu hiç mi hiç değişmiyor. Hakkını arıyorsan, güveneli bir işte sigortalı, sendikalı, yani örgütlü çalışmak istiyorsan işten atılıyorsun.

Geçen ilkbaharda Guatemala'da Villa Nueva'da bulunan Ternium fabrikasında işçi hakları ihlal edilince fabrikadaki bir grup işçi örgütlenmeye, sendikalı olmaya karar verdi. Ternium fabrikası yönetimi fabrikada sadece Guatemala çalışma kurallarını ihlal etmekle kalmadı, işçilerin örgütlenme, ifade özgürlüğü ve

sendikalaşma özgürlüğünü de ayaklar altına aldı.

İşten atılan 27 işçi geçen bahardan bu yana işlerine geri dönmek, alamadıkları ücretlerini almak ve sendikalı olmak için mücadele ediyor. Dünyanın her tarafında olduğu gibi haksızlığa, adaletsizliğe eşitsizliğe karşı direnen, hakkını arayan Guatemala işçileri kazanacaklar.

Pakistan'da fabrikalarda

ölüm kol geziyor

Dünyanın dört bir yanında iş güvenliği ve sağlığını hiçe sayan sermaye yanlısı işçi düşmanı hükümetler yüzünden işçiler ölmeye devam ediyor. Bu ülkelerden biri son dönemde en büyük işçi katliamlarından birine sahne olan Pakistan. Ülkenin Karaçi ve Lahor'da bulunan tekstil ve ayakkabı fabrikalarında 11 Eylül'de çıkan yangında yaklaşık 300 işçi öldü.

Fabrikada acil çıkışların eksik olması ve yangın çıkışlarının standartlara uygun olmaması yüzünden işçiler çıkan yangından kaçamadı.

Karaçi'de Hub nehir yolu yakınlarında bulunan Sind ticaret bölgesindeki fabrikada 289'dan fazla işçi çıkan yangında öldü. Fabrikanın zemin katında mahsur kalan iş-

çilerin büyük bölümü dumandan boğularak can verdi. Bir çok işçi daha güvenli bir alan bulmak için binanın üst katlarından atlayarak yaralandı.

Fabrika'nın kanun çerçevesinde kurulmadığı ve Fabrikalar Yasası çerçevesinde kayıtlı bulunmadığı bildirildi. Dört katlı fabrikada sadece bir adet çıkış olduğu, hiç bir yangın söndürme cihazının bulunmadığı ortaya çıktı. Bütün pencereleri demir parmaklıklı olan fabrikanın kapı çıkışının ve basamaklarının üretilen mallarla dolu olduğu belirtildi.

Maaşların ödendiği gün olması nedeniyle içeride yaklaşık 1000 kadar işçinin bulunduğu belirtilen fabrikada ölü işçilerin bir bölümünün taşeron işçi olduğundan kayıtları

bulunamadı. Bu yüzden de cesetlerin tespiti zorlaştı.

Yine Lahor'da çıkan diğer yangında yaklaşık 25 kadar işi yaşamını yitirdi. Yerleşim yerinde kurulu olan fabrikada yangın, elektrik kesintisinden dolayı jeneratör çalıştırılmak istenince çıkan kıvılcımın ayakkabı yapımında kullanılan kimyasallarla teması yüzünden başladı.

Felaketin ardından ülkede işçilerin kölelik koşullarında çalıştırıldığını vurgulayan ülke sendikaları, hükümetin işçi sağlığı ve iş güvenliği konusundaki kayıtsızlığını eleştirerek fabrika sahibinin derhâl cezalandırılmasını ve ölen ve yaralanan işçilerin ailelerine gerekli yardımların yapılmasını talep ettiler.

Meksika'da işçiler ayakta

Meksika Meclisi 28 Eylül'de tehlikeli bir adım atarak işçiler aleyhine değişiklikler içeren iş kanununda yapılması önerilen reformu tartışmaya başladı. Sendikalar ülkenin başkenti başta olmak üzere birçok bölgede eylem yapıyor. İşçiler, hükümetin reform dediği ancak gerçekte bir yıkım olan iş kanunu "reformunu" durdurmak için Meclis önündeler.

Bu yıl Temmuz ayında yapılan seçimleri kaybeden ve Aralık ayında yerini halefine bırakacak olan Meksika devlet başkanı Felipe Calderon tarafından Meclise sunulan ve işçi hakları ve sendikal haklarda büyük kayıplara yol açacak olan yasa hayli tartışılacağı benziyor.

Haftalardır yürütülen protestolara ve Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu ITUC'un da içinde bulunduğu onlarca ülkeden sendikaların yasada yapılacak değişiklikten duyduğu kaygıyı devlet başkanına iletmelerine rağmen yasa görüşülecek.

Sendikal örgütlenme ve bağımsız sendikacılık önünde birçok engel bulunan ülkede işverenler mevcut yasa ile düzenlenmiş örgütlenme önündeki engelleri zaten sonuna kadar kullanıyor.

Şirketlerin sevdiği başkan Felipe Calderon'dan 1 Aralık'ta devlet başkanlığını devralacak Enrique Pena Nieto'nun partisi PRI'nın Felipe Calderon'un izinde ilerleyeceği belirtiliyor. Enrique Pena Nieto'nun partisi PRI'nın emek piyasasını daha da esnekletmeye planları olduğu aşikâr. PRI ile köklü tarihsel bağlara sahip Meksika yerleşik korparatist sendikal hareketi bu konuda pasif kalarak emek karşıtı politikaları destekliyor.

Yeni yasa ile emek piyasasını daha da esnekletmeyi planlayan Meksika işverenleri, taşeronun yasal zemini hazırlıyor. Yeni yasa tasarısına göre işçiler şirketler tarafından iş güvenliği olmaksızın altı aylık deneme sürelerinde çalıştırılabilir, hatta bir saatliğine bile kiralanabilir. Önerilen değişiklik sendikaları zayıflattığı gibi, sendikaların bağımsızlığına da gölge düşürüyor.

Ülkedeki demokratik, mücadeleci sendikalar ellerinde kalan son hakları korumak için bu hafta sokaklarda. Bağımsız Nissan İşçileri Sendikası 22 Eylül'de Mexico City ve Cuernavaca arasındaki Sol otobanını üç saat boyunca işgal etti. Yaklaşık 4.000 işçi yasada yapılması planlanan değişikliği protesto etmek için trafiği felç etti. Ülkenin çeşitli bölgelerinde protesto gösterileri ve yürüyüşler yapan işçilerin eylemleri devam ediyor.

ABD Afrika'ya yerleşmeye çalışıyor

Dünyayı cehenneme çeviren ABD sömürgecileri yayılmaya devam ediyor. Dünyanın dört bir köşesinde askerî üsleri ve diplomatik misyonlarıyla hâkimiyet kurmayı, egemen ülkelerin iç işlerine karışmayı sıradan bir işmiş gibi gören ABD, Afrika kıtasında bir dizi askerî üs kurmak için çabalıyor.

ABD egemenleri 2007 yılında yüzünü bir kez daha Afrika kıtasına çevirdi. ABD'nin cincir üzerinde dahi duramayan yetenezsiz başkanı George Walker Bush başkanlığındaki ABD yönetimi 2007'de Afrika kıtasında sivil ve askerî operasyonlar düzenlemek için AFRICOM'u kurdurmuştu. Böyle bir yapının oluşturulması ABD'nin soğuk savaştan sonra Afrika'ya olan ilgisinin, sömürgeci hevesinin arttığını gösteriyor.

ABD ve Batılı müttefikleri 1990'ların başına kadar Angola ve Mozambik gibi ülkelerde iktidara gelen daha özgürlükçü yönetimlerin altını oymak için çok çalıştı. Bu dönemde Batı, otoriter, ırkçı ve yozlaşmış rüşvetçi rejimleri destekledi. Ronald Regan yönetimindeki ABD muktedirlerinin Güney Afrika'daki apartheid (ırk ayrımcılığı) rejimini ve bu rejimin Namibya'yı işgalini savunduğu günler, Güney Afrika işçilerinin katledildiği şu günlerde hâlâ hatıralarımızda.

Çin, Brezilya ve Hindistan gibi ülkelerin son dönemde daha fazla ilişki kurmaya başladığı hammadde zenginliği Afrika, ABD askerî yerleşimlerine ve operasyonlarına hedef olmuş durumda. 2007 yılından beridir "teröre karşı savaş" bahanesini kullanan ABD bu tarihte Somali ile sınırlı olan müdahalesini bugün Sahra altı ülkelere kadar yaydı.

Somali ve Libya'ya açık askerî operasyon düzenleyen ABD özel güçleri, buralardaki iktidarları devirerek kukla rejimler kurdu. ABD bugün Kenya, Uganda, Cibuti ve Etiyopya gibi ülkeleri hizaya getirmiş durumda. Bu ülkeler ABD'nin bu bölgeye yerleşmesini daha da kolaylaştırıyor. Varlığını Batıya ve ABD'ye borçlu olan Libya'nın yeni rejimi stratejik konumu nedeniyle ABD askerî varlığını Afrika'da pekiştirecek gibi görünüyor.

Şimdilik sadece Afrika Boynuzu'ndaki Cibuti Cumhuriyeti'nde bulunan resmî ABD üssü, sömürgecilerin bu bölgedeki ülkelere düzenlediği operasyonların da merkezlerinden biri durumunda. Bugünlerde ABD, bölgede bulunan saldırgan Etiyopya'yı, Afrika'nın küçük ülkelerinden Eritre'yi işgal etmesi için kışkırtıyor. Eritre, Afrika kıtasında ABD'yle işbirliğini reddeden, bölgede ABD'ye biat etmeyen ülkelere biri olarak biliniyor.

Yaralı ABD askerleri Afrika Boynuzu'ndan Avrupa'daki hastanelere naklediliyor. Diğer yandan Somali'de birçok ABD özel kuvvet misyonu bulunuyor. Uganda'nın Entebbe havaalanı 2009'dan bu yana ABD'nin keşif birliklerinin merkezi olarak kullanılıyor. Ekim 2011'de Libya Devlet Başkanı Muammer Kaddafi'nin katledilmesinin ertesinde ABD yetkilileri Orta Afrika Cumhuriyeti, Uganda, Güney Sudan ve Demokratik Kongo Cumhuriyeti'ne asker gönderebileceğini açıklamıştı.

Cibuti'den Honduras'a, Moritanya'dan Somali'ye resmî bir varlığı olmayan küçük askerî birlik üsleri oluşturan ABD sömürgecileri Afrika halklarının zenginliklerini sömürmeye kararlı görünüyor.

Bazı sol aydınlar strateji ve taktik konusunda yetersiz kalıyor

Solun kapitalizme ve onun yağmacı politikalarına karşı cin gibi yazarları ve güçlü sözcüleri var.

Yazıları yüksek tirajlı ve kendileri zaman zaman televizyonda boy gösteriyor. Geçen yıl işgal eylemlerinde hep konuşuyorlar.

Soldaki ve ilerici çevrelerdeki birçokları gibi ben de onların açıklamalarını ipe çekiyorum. Hem açılım getiriyor, hem esin veriyorlar.

İyi birer sosyal analiz uzmanı olmalarına rağmen, bu kişilerden bazıları -Noam Chomsky ve Chris Hedges geliyor akla- politik düzeyde yetersiz kalıyorlar. Bununla şunu kastediyorum: Soldaki insanların kapitalizmin yağmacı eylemlerine direnmesinde ısrar etmenin dışında, kalıcı bir yığın hareketinin inşasına stratejik ve taktik yaklaşım konusunda pek bir şey önermiyorlar.

Başka bir deyişle, bu kişilerin kapitalizm eleştirisi ve kapitalizmin insanlıktan çıkaran değerleri ve işleyişine direnmedeki ısrarı yerinde olmakla birlikte, yazılarında, konuşmalarında ve söyleşilerinde eksik olan şey, nasıl yol alınacağı, yani somut koşullarda nasıl mücadele edileceği konusunda bir yaklaşımdır. Toplumsal mücadelenin başarısı ya da toplumsal hareketin kalıcılığı açısından önem taşıyan değişim aktörleri konusunda seslendikleri çevreleri bilgilendirmiyorlar.

Politik ilerleme açısından hangi toplumsal gruplar arasındaki, hangi ittifakların önem taşıdığını belirtmiyorlar. Şu anda, kapitalizmden kurtulmak dahil, toplumsal ilerlemenin önündeki ana politik engelin ne olduğu konusunda okura ve dinleyiciye bir anlayış kazandırmıyorlar.

Kapitalizmin zorbalıklarına direnme ihtiyacının dışında, şu anda ana politik görevin ne olduğu konusunda hiçbir ipucu bulamıyorsunuz.

Örgütlü işçi hareketi, analizlerine girse de, toplumsal hareketin kalıcılığı, ilerlemesi ve zaferi açısından başat önem taşıyan ana aktör olarak yer almıyor. Aslında genellikle işçi hareketi ya eleştirilmek için ele alınıyor, ya eklenti olarak ya da diğer birçok [toplumsal] değişim aktöründen sadece biri olarak.

Bu uzmanlardan pek azı, ülkede emekçi halkın -birden çok ırkı kapsayan işçi sınıfı ve onun örgütlü kesiminin- demokratik ve devrimci hareketin ön saflarında olması gerektiğini vurguluyor.

Beyaz ırk dışındaki insanlar ve ırkçılığa karşı mücadele konusundaki tutumları da aşağı yukarı aynı. Evet, ırkçılığa şiddetle karşı çıkıyorlar, beyaz ırk dışındaki insanların mücadeledeki rolünün farkındalar ve birlik istiyorlar, ama beyaz ırk dışındaki insanların katılımının demokrasi ve sınıf mücadelesinin gelişmesi

açısından stratejik görüldüğü ya da ırkçılığa karşı mücadelenin bütün halkın birliği ve zaferi için mücadelenin merkezinde yer aldığı izlenimini vermiyorlar.

Bu yazarlar kadınları stratejik bir güç olarak gördükleri izlenimini de vermiyorlar.

Egemen sınıf içindeki bölünmeler konusundan pek az söz ediliyor. Aslında, bu yorumcuların ortak eğilimi, egemen sınıfa (ve onun iki partisine) farklılaşmamış tek bir parça olarak yaklaşmaktır. Bu, öngörülü lider Martin Luther King'in yaklaşımından hayli farklı bir yaklaşımdır. Martin Luther King toplumun üst katmanlarındaki ve iki parti arasındaki ve içindeki ayrışmaların bilincindedir.

Daha da temelde, belli bir zamandaki sınıfsal ve toplumsal güçlerin dengesi ve halkın genel ruh hâli bu yazarların politik analizlerinde pek dikkate alınmaz. Bütün bunlar ya her şeyin mümkün olduğu ya da bireysel direnişten başka hiçbir şeyin mümkün olmadığı kanısına yol açabilir.

Abartarak dikkate aldıkları tek şey, radikal gençlerin direnişleridir. Bu sol aydınlar topluluğu on yıl kadar önce Seattle'daki gençlere övgüler düzüyordu, son zamanlarda ise ABD'deki işgal hareketi gündemlerinde öncelik kazandı.

Elbette gençlik hareketlerindeki bu kabarış solda ve onun dışındaki belli çevrelerde haklı olarak heyecan uyandırdı. Her iki hareket de ülkedeki gündemin oluşumuna önemli katkıda bulundu. Ama hiçbiri kendi başına mevcut güç ilişkilerine temelden bir karşı çıkışı oluşturmadığı gibi, değişime yönelik ana toplumsal güçlerin yerini de tutmadı.

Beni yanlış anlamayın. Gençler her toplumsal harekette kesinlikle önemli bir rol oynarlar. Ve çoğu durumda gençlerin eylemleri toplumda geniş kapsamlı mücadeleler başlatır. Ama herhangi bir toplumsal oluşumda gençlerin katalizör rolünü belirtmek, onları halkın -haydi söylemekten çekinmeyeyim- öncüsü olarak görmekle aynı şey değildir.

Doğrusunu söylemek gerekirse, solda hiç kimse, milyonlara ulaşan ve onları harekete geçiren, ülkenin demokratik ve sosyalist yönde yol almasına yol açacak stratejik ve taktik bir yaklaşım ortaya atmış değil.

Ben, Komünist Parti'sinin toplumsal güçlerin bugünkü durumunu birçok açıdan değerlendirebilen strateji ve taktiklerinin, bu konuya layık olduğu kadar yakından eğildiğini düşünüyorum. Tabii ki sonucu benim düşüncem belirlemeyecek. Sonuçta, on milyonların umutlarına kimin stratejik ve taktik vizyonunun cevap vereceğine hayat karar verecektir.

DHL işçileri direnmeye devam ediyor

TÜMTİS sendikasına üye oldukları için kanunsuz bir şekilde işten çıkarılan DHL işçilerinin mücadelesi devam ediyor. İşten atılan işçiler işe dönüş direnişlerini İstanbul Kıracı'daki DHL merkezinin önünde sürdürüyorlar.

DHL (Dalsey, Hillblom, Lynn) kargo lojistik firması 275.000 çalışanla, uluslararası deniz, hava, demir ve kara yolu taşımacılığı yapan 220'den fazla ülke ve bölgede ağı sahip. Birleşmiş Milletler Küresel İlkeler Sözleşmesine imza atan ve kendi Kurumsal Sorumluluk (KS) ilkelerinde işçilerin örgütlenme hakkını kullanmasına izin vereceğini belirten DHL işverenin sendikal hak ve özgürlüklere yönelik düşmanca tutumu devam ediyor.

DHL işvereni sendika üyesi işçilerine sendikadan istifa etmeleri için türlü baskılar yaparak örgütlenmenin önünü kesmek istedi. Ancak işçilerin önemli bir bölümü bu baskılara rağmen sendikadan istifa etmedi. DHL işvereni de sendikadan istifa etmeyi kabul etmeyen 20 işçiyi performans düşüklüğü bahanesiyle işten attı.

DHL Lojistik'te yürüttükleri sendikal çalışmalar neticesinde işten çıkarılan 20 işçi işyerinin kapısında günlerdir direnişlerde. 15 Haziran'da başlayan direniş 100 günü aştı.

DHL işçilerine destek her geçen gün büyüyor. Son olarak 154 ülkede 4,5 milyon işçiyi temsil eden ITF (Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu) ve 150 ülkede 20 milyon hizmet sektörü işçisini temsil eden UNI sendikaları yetkilileri yaptıkları ziyaretlerle direnişe destek vermeye devam ediyor.

Togo işçilerinin direnişi sona erdi

Togo işçileri geçen Nisan'da Deri-İş sendikasında örgütlendi. İşveren işçilerin örgütlülüğünden haberdar olmaz, Mayıs ayının başında 35 işçiyi işten at-

mıştı. İşten atılan işçiler direnişe geçmişler, uzun süre fabrika önüne kurdukları çadırda patrona geri adım attırmaya çalışmışlardı.

Türkiye'deki baskıcı ve kısıtlayıcı sendikal yasalardan dolayı örgütlülüğü sendikal bir güce çeviremeyen Togo işçilerinin direnişi patron tarafından sürekli olarak kırılmaya çalışıldı. Uzun süre fabrika önünde direnen ve taleplerini patrona kabul ettirmek için ulusal-uluslararası birçok yonteme başvuran işçilerin direnişi işçi mücadelesi açısından birçok alanda öğretici oldu.

Togo işçileri Ankara'da Togo ayakkabı önünde 28 Nisan'da başlattıkları direnişi patronunun fabrikayı kapatması ve makine-leri satması nedeniyle 19 Eylül'de sonlandırdı.

Yurtiçi Kargo'da işçi kıyımı

Yurtiçi Kargo'da yüzlerce şube müdürü işten çıkarıldı. Sözleşmeleri feshedilerek işlerine son verilen şube müdürleri haklarını aramak için mücadele edeceklerini açıkladılar.

İşçiler haklarını almak ve Yurtiçi Kargo patronunun kanunsuz uygulamalarını protesto etmek için 3 Eylül'de bir basın açıklaması ve oturma eylemi yaptılar. Hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atılan ve yıllardır günde 17-18 saat çalışan

Yurtiçi Kargo şube müdürleri her birinin neredeyse 100 bin TL'lik borçlarla işten çıkarıldıklarını ve bunun kabul edilemez olduğunu belirttiler.

İstanbul Taksim'de bulunan Fransız Konsolosluğu önünde yapılan basın açıklamasından sonra işçiler Yurtiçi Kargo Beyoğlu şubesi önünde oturma eylemi yaptılar.

İşçiler haklarını alana kadar mücadele edeceklerini açıkladılar.

Örgütlenme önündeki engeller kaldırılmalı

Her türlü yasağa son vereceği yalanıyla iktidara gelen patron yanlısı hükümet, sendikal alanda yasakları kaldırmak bir yana, yeni yasaklar getiriyor. 12 Eylül askerî darbesinin bile yapmadığı Hava-İş kolunda grev yasağını bu hükümet yürürlüğe soktu. Hükümet ile sendikalar arasında yapılması planlanan ve aylardır beklenen toplantıya Türk-İş, Hak-İş, TOBB ve TİSK temsilcileri katılırken, DİSK Başkanı Erol Ekiçi katılmadı.

İşte yasakları sürdüren hükümet işkolu istatistiklerini, sendikaları baskı altında tutmak için aylardır yayınlamıyordu. İşçilerin örgütlenmesi önündeki eski yasakları kaldırmak yerine yeni yasaklar getiren Toplu İş İlişkileri Yasası'nı bile aylardır müzakere aracı yapan AKP hükümeti, sonunda sendikalarla görüşerek bir mutabakat sağlandığını Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik aracılığıyla açıkladı.

Bakanın açıklamasına göre ana baraj yüzde 3 olacak. İlk dört yıl için yüzde 1, daha sonra iki yıl için yüzde 2 ve nihai baraj da yüzde 3 olarak yasa da yer alacak. Hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi görüşmenin konfederasyonların talebi üzerine gerçekleştiğini söyleyen, 21 Eylül tarihi itibarı ile 1600 civarında yetki talebi olduğunu ve Toplu İş İlişkileri Yasası çıkmadığı için yetki veremediklerini belirten bakan, başbakan ile görüştüğünü ve Meclisin ilk işlerinden birinin Toplu İş İlişkileri Yasasını çıkarmak olduğunu belirtti.

İçinde birçok sendikal hak ihlali ve kısıtlaması bulunduran Toplu İş İlişkileri Yasası İLO normlarına, evrensel insan haklarına, uluslararası normlara da aykırı. Çıkarılması planlanan yeni yasanın bu yasakçı ve baskıcı ruhuyla ilgili konuşan DİSK Başkanı Erol Ekiçi, görüşmelere katılan Türk-İş ve Hak-İş'in yasa çıksın da nasıl çıkarsa çıksın zihniyeti ile hareket ettiklerini, bunun da işçi haklarında büyük kayıplara yol açacağını belirtti.

DİSK, yasaya karşı sistemli eylemler yapacağını, yasanın işçi düşmanı, patron yanlısı olduğunu, yasayı İstanbul ve Ankara başta olmak üzere ülkenin birçok yerinde teşhir edeceğini açıkladı.

İşçiler ölüyor,

dünya seyrediyor

rıza köse

Dünyanın dört bir yanında işçiler ölüyor. Şirketlerin gerekli işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini almaması her yıl binlerce işçinin iş kazalarında yaralanmasına ve ölmesine neden oluyor.

Ancak hükümetler bu konuda gerekli önlemleri almadıkları gibi mevcut önlemleri daha da gevşetmeye, hatta ortadan kaldırmaya çalışıyor. Bu ise adeta her biri bir katliam olan işçi ölümlerine her geçen gün yeni birisini ekliyor.

Hadi bu iş kazalarında yaralananları bir kenara bırakalım. Doğru düzgün haber alamadığımız için bilgimiz dışında olanları bir kenara bırakalım. İş kazalarında tek tek ölümleri de bir kenara bırakalım. İşçilerin en demokratik hakkı olan basın açıklaması, gösteri, yürüyüş gibi haklarını kullanırken saldırıya uğrayanları, ölenleri ve yaralananları da bir kenara bırakalım. Sadece basından öğrendiğimiz, bize ulaşan iş kazalarına bir bakalım.

Sadece bu ay gazetelerden tam anlamıyla katliam diyebileceğimiz üç iş kazası okuduk. Birincisi ve ikincisi aynı ülkede, Pakistan'da oldu. Üçüncüsü ise Rusya'da. Ve çoğu gazete, işçi ölümlerinin nedenini fabrikada çıkan yangın olarak verdi. 11 Eylül'de Rusya'nın başkenti Moskova yakınlarındaki Yegorevsk kentinde ruhsatsız bir tekstil atölyesinde çıkan yangında Vietnamlı kaçak çalıştırılan 14 işçi can verirken, yine aynı tarihte Pakistan'da 25'i Lahor'daki ayakkabı fabrikasındaki yangında olmak üzere toplam 300 işçi hayatını kaybetti. Peki yangınların nedeni neydi? İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmaması mıydı? Peki, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmamasının nedeni neydi? İşte bunun cevabını almak için gelin hep beraber Pakistan'da işçi meseleleri üzerine yazan Sarwar Bari'nin Karaçi'deki toplu işçi ölümlerinden sonra kaleme aldığı "Bizim yoksul fabrika işçilerimiz" başlıklı yazısına bir bakalım.

Bari, Karaçi'de ölen işçilerin ölüm nedenlerini ele aldığı yazıda konuyu açıklamak için iki soru soruyor. Bu sorulardan birincisi: Pakistan'da kaç fabrika sahibi bugün iktidarda olan siyasi partilere üye ve kaç siyasi parti patronlar tarafından idare ediliyor? Cevabı herhâlde kendi ülkemizden verebiliriz. Bugüne kadar Türkiye'yi yöneten her iktidar partisinde patron vardı ve işçi ölümleri hiç durmadı. Ve nedense (?) ülkemizde de işçi sağlığı ve iş güvenliğine dair yasaların çıkması yıllar aldı. Çıkan yasaların da neler getireceği ve nasıl uygulanacağı hep tartışıldı.

Bari, yazısında Karaçi'de işçilerin öldüğü fabrikanın bulunduğu bölgede yıllardır işçi sağlığı ve iş güvenliğinin hiçe sayıldığının altını çiziyor ve hiçbir iktidarın durumun düzelmesine yönelik hiçbir çaba harcamadığını belirtiyor. Kısaca, içinde patronların yer aldığı hiçbir partinin işçileri düşünmediğini belirtiyor.

Bari'nin ikinci sorusu Pakistan'da Karaçi ve Lahor'daki iş kazalarında 300 işçinin ölümlerinden sorumlu olan patronların yargılanıp yargılanmayacağı konusunda. Bu konuda da hiç iyimser olmadığını söyleyen yazar, sanki Türkiye'deki durumun da resmini çiziyor. Her yıl onlarca işçinin iş kazalarında öldüğü memleketimizde işçi katlettiği için hapiste olan patron duydunuz mu hiç?

Patronlar fabrikalarda işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili hiçbir önlem almıyor, işçiler iş kazalarında ölüyor, hükümet hiçbir patronu yargılamıyor, yargılasa da göstermelik oluyor, cezalandırmıyor. Dolayısıyla yüzlerce işçiyi katleden patronlar hiçbir ceza almıyor ve aynı yolda işçi katliamına devam ediyor. İşte iş kazalarının mantığı, bu kadar basit işliyor.

Umarız bu kez Bari önsezilerinde haksız çıkar ve iş kazalarının olduğu fabrikaların patronları, patronlardan oluşan Pakistan hükümetinin belirlediği patron yanlısı yargıçlar tarafından cezalandırılır(!) ve gerekli önlemleri almak zorunda kalırlar(!)

“4+4+4 özü itibarıyla

eğitim bilimleri ile alakalı değildir

Ünsal Yıldız

AKP 4+4+4 yasasıyla neyi hedefliyor? Erken yaşta okula başlamak ne gibi sorunlar doğurur? Zorunlu din dersleri seçmeli mi oluyor? Yeni yasayla birlikte okulda kalma oranları düşecek mi? Eğitim-Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız ile 4+4+4 eğitim yasasını konuştuk. Söyleşiyi gazetemiz okurlarına sunuyoruz.

yenidünya: Merhabalar.

Ünsal Yıldız: Merhaba, hoşgeldiniz.

yenidünya: AKP hükümeti kamuoyundaki yoğun tepkiye rağmen eğitim sisteminde 4+4+4 modeline geçti. Bu konudaki en önemli muhalefet ise sendikanız Eğitim-Sen ve konfederasyonunuz KESK tarafından yürütülüyor. Öncelikle kısaca itiraz noktalarınızı açıklayabilir misiniz?

Ünsal Yıldız: Bu sorunun yanıtı herhâlde bir saat kadar sürer. Küçük küçük başlıklar hâlinde aktarmaya çalışacağım. Bizce de eğitim alanına dair yasal düzenlemeye ihtiyaç var; çünkü eğitim alanının çokça problemleri var. Son yirmi beş-otuz yıldır eğitim alanında uygulanan programlarla, eğitim sisteminde olağanüstü bir erozyon yaşanıyor. Eğitim sisteminde artık, veli katkısı olmadan neredeyse okullarımızın ciddi bir bölümü açılıp kapatılamaz hâle gelmiştir. Veli katkısının yoğunlaşması Türkiye’de siyah ya da zenci ve beyaz okulları diyebileceğimiz okullar oluşmasına yol açmıştır. Kimi okullarımızda gerçekten Avrupa standartlarına yakın koşullar oluş-

turulurken, kimi okullarımızda en temel eğitim hizmetleri yürütülemez hâle gelmektedir. Derslik, alt-yapı, tuvalet, lavabo, temiz içecek su dâhil olmak üzere... Gayrisafi milli hâsıla açısından bakıldığında eğitimin bütçedeki yeri son derece sıkıntılıdır. Yüz yetmiş küsur ülke içerisinde yüz otuzlardadır Türkiye, ama savaş sanayii açısından bakıldığında ilk ona girmektedir. Bölgelerarası, illerarası, mahalleler arası, cinsiyetler arası ciddi eşitsizlikler var. Eğitimin temel felsefesi ile ilgili problemler var. Ezberci, nakilci, sınav merkezlidir. Aynı zamanda sınav merkezli olması, paralı eğitimi sistemin bir parçası hâline getirmiştir. Çalışmakta olan öğretmenlerin problemleri, atama bekleyen öğretmen arkadaşlarımızın problemleri bir yanda. Bizim hesaplarımıza göre atanamayan 400.000 eğitim emekçisi bulunmaktadır. Türkiye öğretmen yetiştirme sistemine sahip değil. Sadece ilk etapta aklıma gelen şu başlıklar bile eğitim alanında köklü bir değişime ihtiyaç olduğunu ve yapmak gerektiğini anlatıyor, buna hiçbir itirazımız yok. Ama zaten, tüm diğer sorunlarda olduğu gibi yapacağınız bu düzenlemelerde ne yapmak istiyorsunuz, kimin için yapmak istiyorsunuz, amacınız ne; bu sorular,

sizin el attığınız sorunda üreteceğiniz çözümün niteliğini belirliyor.

“Her yıl yayınladığımız raporlarla da 8 yıllık kesintisiz eğitimin problemlerini dile getirerek çözülmesi gerektiğini belirttik. Ama bu problemlerin hiçbiri çözülmedi. Siyasal iktidar da aynı problemleri tanımlıyor, 14 yıllık uygulama döneminin 10 yılında bu siyasal iktidar vardır. Madem problemliydi, neden düzeltmediniz?”

Siyasal iktidar bu ve benzeri sorunların tamamına emekten, emekçiden, yoksuldan, ezilenden yana bir çözüm üretmediği içindir ki, egemenden, varsıldan yanadır çözümler. Bu yüzden köklü sorunların çözüm bulduğu adımlar atılamamaktadır. Biz, eğitime dair bir adım atılmasını öz itibarıyla olumlu buluruz. Ama atılacak adımın, aynı zamanda demokratik olması çok önemlidir. Sorunun taraflarıyla, demokratik kitle örgütleriyle,

sendikalarla oturulup görüşülmesi gerekir. Bunların hiçbiri olmamıştır. Siyasal iktidar sürekli olarak yüzde 50 oy aldıklarından yola çıkarak toplumun onayını aldıklarını ifade etmektedirler, doğru değildir. Seçim bildirgesine bakalım, hükümet programına bakalım, böylesi bir düzenlemeye dair tek cümle yer almamaktadır. Yani seçimde de yurttaşlarımızın önüne böyle bir çalışma yapacaklarına dair hiçbir beyanları yoktur. Birdenbire, adeta gökten zembille iner gibi inmiştir. Yasa, böylesine antidemokratik hazırlandı. İçeriğine baktığımızda da yoğun bir biçimde yeni sorunlar ürettiğini görüyoruz.

Yasanın yapılmasını tarif eden gerekçeleri ortadan kaldırmıyorlar. Gerekçe olarak, yatılı bölge okulları problemlidir demişler, taşınmalı eğitim problemlidir demişler, özellikle kız çocuklarının okullaşmasında problem var demişler, meslek liselerinde problem var demişler. Atılan adımlara baktığımızda sorun olarak telaffuz ettikleri hiçbir şeyi ortadan kaldırmıyor. 8 yıllık eğitimin gerçekten de problemleri yanları vardır, çözülmelidir, zaten dönüldü arşivlerimize bakılsın ilk günden itibaren dile getirmiştik. Her yıl yayınladığımız raporlarla da 8 yıllık

kesintisiz eğitimin problemlerini dile getirerek çözülmesi gerektiğini belirttik. Ama bu problemlerin hiçbiri çözülmedi. Siyasal iktidar da aynı problemleri tanımlıyor, 14 yıllık uygulama döneminin 10 yılında bu siyasal iktidar vardır. Madem problemliydi, neden düzeltmediniz? Başka bir eğitim sistemini kurabilmek için, bu problemler çözümsüz bırakılmıştır. Ancak 8 yıllık eğitim modelinin olumlu yanları vardır. Hiç değilse toplumsal cinsiyet eşitliği açısından kız öğrencilerimizin eğitim hakkından yararlanma oranını, okullaşma ve okulda kalma oranını arttırmıştır. Çocuk annelik adını verdiğimiz 18 yaşından önce anne olma oranını düşürmüştür. Sorunu tamamen ortadan kaldırmamıştır, tek başına böyle bir şey de yapamaz. Buna benzer, okullaşma oranına çok ciddi katkıda bulunmuştur; yani olumlulukları da vardır. Yeni yasa baktığımızda, olumsuzlukları çözmiyor, bir de olumluluklarını ortadan kaldırıyor.

“Bu yasa özü itibarıyla eğitim bilimleri ile alakalı değildir”

Yasa dehşete düşürüyor insanı. Eğitim bilimlerinin en temel kriterlerinin dikkate alınarak hazırlanmadığını, yasanın her aşamasında görüyorsunuz. Okula başlama yaşını inceliyorsunuz, pedagojiyle alakası yok; okulöncesi eğitime yaklaşımına bakıyorsunuz keza öyle. Mesleğe yönlendirme yaşına ve kriterlerine bakıyorsunuz, yine öyle. Sonradan çıkan yönetmeliklerle de 60 ile 83 aylık çocukları aynı ortamda eğitim almaya itmesine bakıyorsunuz, eğitim bilimleri ile alakası yok. Yani bu yasa, özü itibarıyla eğitim bilimleri ile alakalı değildir.

Çocuklar taşınmalı eğitim içinde ilkokul, ortaokul için başka okullara, başka semtlere gidecekler. Yani daha fazla servis anlamına geliyor. Kalabalık sınıflar oluşuyor. Özel okulların açılmasını ve velinin, çocuğu özel okula göndermesini özendiriyor. Son dört yıl örgün eğitim dışına çıkartıldığı için çocuklar diploma almaya yönlendiriliyor. Diploma almakla ilgili olarak özel eğitim kurumlarının yine öne çıkarıldığını görüyoruz. Dolayısıyla eğitimi hızla meta hâline dönüştürüyor. Meta hâline dönüştürmesinin en önemli sakıncası ise, yoksulların eğitim hakkından yararlanmalarına ciddi bir engel getirecektir. Bir başka nokta ise, siyasal iktidarın attığı her adımda bunu görüyoruz, toplum süratle muhafazakârlaştırılmaya çalışılıyor. Eğitim sisteminde de, olduğu kadarıyla bile laiklikten rahatsızlık duyularak, bundan uzaklaşmaya

çalışılıyor. Bunların her biri itiraz etmenin gerekçelerini oluşturuyor. Öğretmenlere olan yansımaları, norm kadro sorunları yaratacağı, sınıf öğretmenlerine olumsuz yansıtacağı, öğretmenlerin ciddi bir bölümünün norm kadro fazlası olacağı, bu sistem içerisinde eritilmeye çalışılsa bile önümüzdeki yıllardan itibaren sınıf öğretmeni alımlarında ciddi bir kısıtlamaya gidileceğini söylemiştik, tam da böyle oldu. 40.000 öğretmen alındı, her yıl biliyoruz ki 3-5 bin sınıf öğretmeni alınırken, şu anda 300 küsur öğretmen alındı. Son derece sembolik olduğunu söylemek gerekir.

Bir cümle daha eklemeliyim; böyle bir yasa hazırlanacaksa toplumsal talepler dikkate alınmalıdır. Anadilde eğitim, bir toplumsal talep olarak son derece anlamlıdır. Eğitim bilimi açısından da böyledir. Oysa buna hiç değinilmemektedir.

yenidünya: Hükümetin çocukların okula erken başlatılmasındaki ısrarını neye bağlıyorsunuz?

Ünsal Yıldız: Dünyada yaşanan ekonomik krizin etkili olduğunu düşünüyoruz. Bu krize paralel olarak, Türkiye de sürekli olarak sıcak dış borçla, teğet geçti söylemlerini kullanıyor. Dış borcun, sıcak para açısından bakıldığında siyasal iktidarın, kendi iktidar döneminde Türkiye'yi ne kadar korkunç bir yere getirdiği görülebilir. Krizin uluslararası boyutta yaşandığını ve devam ettiğini biliyoruz. Türkiye'ye yeni yansımalarının olacağı biliniyor. Siyasal iktidar aslında küçük çapta önlem almaya çalışıyor. Peki nasıl? Çocuk emeğiyle. Çocuk emeğinin küçük ve orta ölçekli sanayide daha fazla kullanılması isteniyor. Başbakan bunu, bir patron derneği ile yaptığı görüşmede ifade etmiştir: “Bu yasa

sizin çok işinize yarayacak” demiştir. 7 yaşında başlayarak 8 yıl kesintisiz eğitim gören çocuk 15 yaşında okulu bitirmektedir. 15 yaşından sonra çıraklık ilişkisine girmesi zorlaşmaktadır. Olabildiği kadar erken bu ilişkinin içine girebilirse o koşulları kabulü ve o hayatı sürdürmesi olanaklı kılınır.

“Bir diğer gerekçenin ise toplumun dinsel olarak yeniden yapılandırılması için araçların üretilmesi ihtiyacının olduğunu görüyoruz”

60 aylık çocuk, 5 yaşında demektir; üzerine dört daha koyun, ilkokulu bitirdiğinde 9 yaşında olacak. 60 aylık başlayacağı için, 83 aylıklarla boğuşurken kendini yenik hissedecektir. Başarısız hissedecek ve kendine duyduğu güvenini yitirecektir. 60 aylık çocuğu daha çok kimler gönderecek, burası da önemlidir; daha çok yoksullar, dar gelirli aileler, annesi babası çalışanlar göndereceklerdir. Yoksul çocuk, ilk dört yılında kendisini başarısız ve güvensiz hissedecek. Böyle bir durumda, aileler de hiç değilse elimek tutsun denilerek, büyük bir olasılıkla ortaokula dahi gönderilmeden, emek sömürsünün yaygın olduğu sanayi, atölye vb. çıraklık ilişkilerine yönlendirilecekler.

Bu gerekçelerden bir tanesidir, bir diğer gerekçenin ise toplumun dinsel olarak yeniden yapılandırılması için araçların üretilmesi ihtiyacının olduğunu görüyoruz. İmam hatip ortaokullarına süratle geçilmesi söz konusu. Kız öğrencilerin bu zorunlu kısmı olabildiğince erken bitirmeleri, yani 8 yıllık zorunlu kısmı, dinen mükellefiyet çağı adı verilen örtünme vb. mükellefiyet diye tanımlanan ilişki oluşmadan

önce, kız çocuklarının bu zorunlu ve örgün eğitimin dışına çıkmaları istenmektedir. Yine imam hatipler açısından hafızlık, hıfzıtmeye ilişkisi, telaffuz ve gırtlak ilişkisi açısından da çocuğun erken gitmesi, bu eğitimi almasını kolaylaştırmaktadır. İki üç gerekçeyi üst üste koyduğunuzda, siyasal iktidarın neden illa bu kadar erkene çekmek istediğini anlamak mümkündür.

yenidünya: Bütün tartışmalara rağmen yeni uygulama tam bir karmaşa ve belirsizlik içinde başladı. Hükümetin büyük bir ıstahla savunduğu yeni sisteme geçiş için yeterli hazırlık yapmadığı yönünde de tartışmalar yaşandı. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

Ünsal Yıldız: Bugün, pek çok çocuğun kendi yaşamlarında, kötü bir evrenin başladığı gün olarak akıllarında kalacak. Sahiden siyasal iktidarın böylesine berbat bir yasa hem hazırlama, hem uygulama konusundaki cüreti anlaşılabilir değil. Bu kararı veren siyasal iktidarın, bu yasanın gerektirdiği altyapı ve teknik hazırlıkları yapmış olması gerekir. Bu yasa ciddi bir teknik altyapı ister; derslik, okul, öğretmen, müfredat... Bu üç-dört temel noktaya ilgili olarak hiçbir hazırlık yok. Bu çocuklar ayrı yaş gruplarında, hiçbir hazırlık yok. Muhtemelen yeni bir yaş grubu daha davet edildiği içindir ki büyük bir yığılma olacak. Sınıflara sığmıyor bu çocuklar. İstanbul'daki arkadaşlarımızın tespitleri bu hafta içerisinde, netleştikten sonra kamuoyu ile paylaşılacak. Kimi semtlerde sınıf nüfusu 70-80'i bulmakta, hatta istisna gibi görünse de kimi semtlerde 100 civarını bulmaktadır. 47-50 kişilik sınıflar adeta normal görülmektedir şu anda. Çocukların dikkat süreleri

farklı, gelişim özellikleri farklı, kas gelişimleri farklı... Bu sorunların tamamı karşımızda durmaktadır. Henüz başlayan eğitim öğretim yılında, kısa sürede kamuoyu tarafından daha yaygın olarak tartışılacak sorunlara dair hiçbir hazırlık yok. Şu anda bildiğimiz kadarıyla 70 bin civarında öğretmen norm kadro fazlasıdır; muhtemelen eğitimci arkadaşlarımız buldukları yerlerin dışına gönderilecekler. Kendi mahallesindeki okuluna gidemeyen çocuklarımız, karnesini aldığı okula dönemeyecek olan çocuklarımız... Okulları ellerinden alınarak imam hatiplere dönüştürülen mahallelerimiz.. Bu sorunların hepsiyle karşı karşıyayız.

“Şu anda 70 bin civarında öğretmen norm kadro fazlasıdır; muhtemelen eğitimci arkadaşlarımız buldukları yerlerin dışına gönderilecekler. Kendi mahallesindeki okuluna gidemeyen çocuklarımız, karnesini aldığı okula dönemeyecek olan çocuklarımız... Okulları ellerinden alınarak imam hatiplere dönüştürülen mahallelerimiz.. Bu sorunların hepsiyle karşı karşıyayız”

yenidünya: Toplumun önemli kesimleri, özellikle de Aleviler, din derslerinin zorunlu olmasına karşı çıkıyorken hükümet bırakın din dersini zorunlu olmaktan çıkarmayı yeni din derslerini seçmeli olarak eğitim sisteminin içine monte ediyor. Bu durumu nasıl yorumluyorsunuz?

Ünsal Yıldız: Siyasal iktidar hemen hemen her kavramın içeriğini boşaltıyor. Eşit işe eşit ücret diyoruz yıllardır, bu eşitliği tavanda değil, tabanda eşitlik olarak uygulayıp bütün herkesi mağdur ediyorlar. Bu ülkede ciddi bir çokluk oldukları için, azınlık denemeyeceği için Aleviler başta olmak üzere söylüyorum, ama aynı zamanda azınlık olarak kabul edebileceğimiz inançlar da bulunuyor. Tüm bu inanç kesimlerinin zorunlu, üstelikte Sünni Hanefi inanç ekseninde verilen bir din eğitimine zorlanmaları insani değildir. Temel insan hakları açısından problemlidir. Bu konuda kimi Alevi yurttaşlarımızın bireysel mücadeleleriyle Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nden aldıkları kararlar vardır. Zorunlu din dersinin hiç olmamasını isteyen kesimler bir yana, bir de seçmeli olsun diyenler vardı. Bu söylem siyasal iktidar tarafından alınmış,

zorunlu din dersine ek olarak yeni seçmeli din derslerinin konulmasına dönüştürülmüştür. Varolan din derslerinin zorunluluğu sürüyor, bunların eğitim sistemi içerisindeki ağırlığı arttırılıyor; yetmiyor, seçmeli mi diyordunuz buyrun size seçmeli din dersleri deniyor. Bu dersler zaten seçmeli olmayacak; belki metropollerde olabilir ama bunun dışında zorunlu seçmeli olacağını biliyoruz. Seçmeli dersler dedikleri derslerden, dini olmayanlarla ilgili herhangi bir hazırlık yok. Müfredatları nedir, ders kitapları nedir, kim öğretecek belli değil. Yurttaşlarımız din dersleri dışındaki derslerden talep ettiklerinde neyle karşılaşacaklar? Okul diyecek ki, tamam güzel talep ediyorsunuz ama bu dersi verecek öğretmenimiz yok! Peki hangilerinin öğretmenleri var? Seçmeli din derslerinin öğretmenleri var, bunlar verilecek.

Birçok kentte Alevi yurttaşlarımız başta olmak üzere, çocuğuna bu yoğunlukta din dersi vermek istemeyen Sünni mezhebe sahip kesimler açısından da çok ciddi bir baskı oluşturacağını ve inanç özgürlüğünün önüne geçeceğini düşünüyoruz.

yenidünya: Yeni sistemin ortalama okuma süresini düşüreceği yönünde ciddi kaygılar var. Çocuk işçi ve çocuk gelinler olgusunun daha da büyük bir toplumsal yaraya dönüşeceği kaygılarını nasıl yorumluyorsunuz?

Ünsal Yıldız: Tam da öyle. Siyasal iktidarın eğitimin süresini arttırdığı, 12 yıla çıkardığı söylemi doğru değil. Son 4 yıl örgün öğretimin kapsamı dışındadır. Yani devlet okullarına gitmek zorunda değilsiniz. Peki nedir bu? Git diploma al, nerden alırsan al. 60-83 ay ilişkisi, giderek eğitimin paralı hâle getirilmesinin yaratmış olduğu eşitsizlikler, zengin-yoksul okulları, altyapı, özel dersler, kurslar, hele hele 60 aylık çocukların başarısızlıkları... Dört yıldan sonra malesef hep birlikte göreceğiz, gördüğümüzde işi işten geçmiş olacak, sorun budur. Onlar da bunu biliyorlar. Siyasal iktidar sürekli okullaşmadan bahsediyor. Okullaşma, gidip bir okula yapılan kayıttır. Anlamlıdır, ama ondan daha anlamlısı şudur, kayıt yaptıran öğrencinin o okulda ne kadar kaldığı, eğitimine ne kadar devam ettiğidir. 8 yıllık kesintisiz eğitimden önce okulda kalma süresi 4 yıl dolaylarındayken, 8 yıllık kesintisiz eğitimle birlikte 5.5 yıla çıktığını anımsıyorum. Yani her öğrencinin okulda bulunma süresini yaklaşık 1.5 yıl arttırmıştı. Ve bu özellikle kız çocukları açısından çok ciddi bir kazançtı.

Tam da burada, az önce bahsettiğimiz bu mağdur olan kesim, büyük

bir olasılıkla ilk dört yıldan sonra çocuğunu okula yollamayacak. Erkek çocuğun işçiliğinden bahsettik, kız çocukları açısından da ailesi tarafından dahi parlak bulunmayan, “Baksana başarısız” denilerek, başarısızlığının nedenleri yeterince irdelenmeyen kız çocuklarının ilk 4'ten sonra eve doğru çekileceğini düşünüyoruz. Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yeniden üretildiği ev işlerine doğru çekileceğini düşünüyoruz. Aslında bu, siyasal iktidarın istediği dünya modelidir. Kadınların çalışması söz konusu olmayacak, erkekler çalışacak, “Ne işsizliği?” denilecektir. Küçük yaşta eve çekilen kız çocuklarıyla, çocuk gelinler dediğimiz mesele daha çok yaygınlaşacaktır. Çocuk işçilik oranları yükselecektir.

yenidünya: 4+4+4 sistemi karşısındaki en önemli muhalefet odaklarından birisiniz. Bu saldırıyı geri püskürtmek için şimdiye kadar ne gibi çalışmalar yürütüldü? Önümüzdeki dönemde ne gibi hedefleriniz var?

Ünsal Yıldız: Haklısınız, bugün daha çok konfederasyonumuz ve sendikamız görülüyor, doğrudur. Şubat'ta, Mart'ta da böyleydi; bugün de böyle. Ama bugün tek fark şudur, ciddi anlamda veli desteği alıyoruz. O aylarda böyle bir veli desteği yoktu açıkçası. Velilerimiz daha çok 'ne oluyor'u anlama çabası içerisindeydi. Bilgi tekeleli üzerinden, bütün çabalarımıza rağmen biz bu yasayı velilerimize çok iyi anlatabildik dersek doğru olmaz. Ama bu geçen süre bizim anlatma faaliyetlerimizi yoğunlaştırdı. Velilerimiz de Eylül başından itibaren ister istemez bu yasayla yüz yüze gelmeleri dolayısıyla meseleyi daha iyi kavradılar. O nedenle bugün bu yasaya tepki verme noktasında, sendikamız yalnız değildir, çok daha geniş toplumsal kesimler yanımızdadır. DİSK, TMMOB, TTB'nin ötesinde, velilerimiz çok ciddi destek veriyorlar. Pek çok ilde öğrenci-veli inisiyatifleri oluşuyor. Geçen hafta İstanbul Ataşehir'de katıldığım bir veli-öğrenci inisiyatif toplantısındaki velilerin mücadeleye istekleri, yine Batıkent'te okuluna sahip çıkan Kardelen İlköğretim Okulu velileri... Artık biz yalnız değiliz.

“Bu ülkede emekten yana, yoksullardan, ezilenlerden yana bir dünya için AKP'ye baş eğmek zorunda olmadığımızı gösterebilmek açısından da ortaya koyduğumuz mücadelenin önemli olduğunu düşünüyorum”

Biz şunun farkındayız, sendikamız kurulduğu günden bu yana bunu yapmaya çalışıyor; elbette üyelerimizin hak ve çıkarları için uğraşıyoruz. Ancak sendikanın kendi çalışma alanını, mücadelesini, varlığını tanımlarken çizdiği alan, sadece üyelerimizle sınırlı tuttuğumuz bir alan değildir. Nasıl bir ülke istediğimiz, nasıl bir dünya istediğimiz bizim için önemli. Sokaklarında özgürlük olmayan bir ülkenin sendikası özgür olmaz zaten. Her tarafından yoksulluk akan bir memlekette, sadece eğitim emekçilerinin o ülkenin kaynaklarından adil bir biçimde yararlanmaları olanaklı olmaz. Bu zeminin oluşması önemlidir. Bunun farkında olduğumuz için, ülkemizde ekonomik ya da sosyal, bütün problemlere duyarlılık göstermeye çalışıyoruz. Tek başına çözemeyiz tabii ki. Ama sendika olarak bizim buna dair yaklaşımlarımız olmalıdır. Bugün aslında eğitim yasası bununla çok örtüşüyor, sendika olma kimliğimizle çok örtüşüyor. Bir yandan üyelerimizi çok yakından ilgilendiriyor, bir yandan toplumu çok yakından ilgilendiriyor; o yüzden bu yasaya ve yasanın açtığı mağduriyetlere karşı mücadele ediyoruz. Bu yasanın gündeme geldiği yaklaşık bir yıllık süreç içerisinde sendika olarak bunu temel mücadele eksenine hâline getirmeye çalıştık. Kamuoyu oluşturmak konusunda elimizden gelen çabayı sarfediyoruz, en azından dünden çok daha iyi bir noktadayız.

Bu süre içerisinde önemli bir eşik daha yavaş yavaş kırılıyor. Siyasal iktidar özellikle referandum ve genel seçimlerle büyük bir üstünlük kurmuş; bu üstünlüğünü hegemonyaya dönüştürmüştür. Toplumda siyasal iktidar ve onun uygulamalarına karşı bir şey yapılamayacağı izlenimi oluşmuştur. Bu bir siyasal iktidarın hegemonyasıdır. Aslında bu yasayla, iktidarın ortaya koyduğu niyetlerin ve attığı adımların tartışılabilirliği ve güçlü bir biçimde mücadeleyle anlatılabileceğinin ortaya konması, bu hegemonyanın tartışılması açısından da son derece önemlidir. Geçtiğimiz bir yıl buna olanak vermiştir, önümüzdeki süreçte de tartışılmaya devam edecektir. Bu ülkede emekten yana, yoksullardan, ezilenlerden yana bir dünya için AKP'ye baş eğmek zorunda olmadığımızı gösterebilmek açısından da ortaya koyduğumuz mücadelenin önemli olduğunu düşünüyorum.

yenidünya: Peki, çok teşekkür ediyoruz, iyi çalışmalar dileriz.

Ünsal Yıldız: Ben teşekkür ederim.

**söyleşi: tuba engel
fotoğraf: gamze çetiner**

Savaşın değil, barışın elçisi: Mahmut Dikerdem

İçte ve dışta barışa çok ihtiyaç duyduğumuz şu günlerde bütün ömrünü barış mücadelesine adanmış olanları unutmak elbette olmaz. 3 Ekim 2012, o isimlerden birisi olan Mahmut Dikerdem'in aramızdan ayrılışının 19. yıldönümü.

Türkiye Dışişleri'nin en onurlu ve aykırı isimlerinden birisi olan eski büyükelçi Dikerdem, bütün hayatı boyunca Türkiye'nin emperyalizmin taşeronu olması fikrine karşı çıktı. Sovyetler Birliği başta olmak üzere ilerici ve devrimci güçlerle dostça ilişkiler kurulması gerektiğini savundu. NATO'ya açıkça karşı çıktı. Elbette bu düşünceleri Türkiye'yi emperyalizmin kurşun askeri yapmayı isteyenler tarafından hoş karşılanmadı.

Dikerdem, hayatının pek çok döneminde barışseverliğinin bedelini ödemek zoruna bırakıldı. 12 Eylül darbesinde arkadaşlarıyla birlikte Türkiye Barış Derneği'ni yönetmek "suçlamasıyla" hapse atıldı ve yargılandı. Barış Derneği Davası olarak kayıtlara geçen davada Di-

kerdem tarihî bir savunma yaptı. Mahkemede adeta cuntaya meydan okudu ve halkların barışını savundu. Cezaevi sürecinde ilerlemiş yaşına rağmen türlü zalimliklere ve işkencelere maruz kaldı. Ancak ilkelerinden taviz vermedi.

Dikerdem, aynı zamanda barışı kazanmanın yolunun mücadeleden geçtiğini bilecek kadar da politik bir insandı. Son yıllarına kadar politikayla içli dışlı olan Dikerdem'in son yazılarından birisi 10 Eylül dergisinde yayınlandı. "Tüm Körtiç'lere Açık Mektup" başlığını taşıyan yazı, dünyada sosyalizmin ve ilerici fikirlerin küçümsendiği 90'ların başında, mücadeleye "yeniden" davet yazısı olarak üstünden yıllar geçmiş olsa da güncelliğini korumakta.

Mahmut Dikerdem Kimdir?

1916 yılında doğan Dikerdem, Galatasaray Lisesi'ni ve İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirdikten sonra 1938'de Dışişleri Bakanlığı'na girdi. O dönemde başarılı kişiliğiyle tanınarak dışişlerinin en genç büyükelçisi oldu.

37 yıl çalıştığı Dışişleri Bakanlığı'nda birçok meslektaşından farklı olarak, emperyalizmin ve kapitalist sömürçülüğün savaş elçiliğini reddetti. 1977'de Türkiye Barış Derneği'nin kurucu genel başkanı oldu. Barış mücadelesinin, emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadeleden ayrılamayacağını savundu. 12 Eylül'de gözaltına alındı ve tutuklandı. 10 Eylül dergisi başta olmak üzere çeşitli yayınlarda yazıları yayınlandı. 3 Ekim 1993 tarihinde hayata gözlerini yumdu. Cenazesi vasiyetine uygun olarak maden işçileri tarafından kaldırıldı.

fotoğraflar: TÜSTAV - Levend Yılmaz Arşiv Fonu

Darbe davasında darbe yargısı

murat nergiz

Yakın dönemin en çok konuşulan davalarından olan ve kamuoyuna "Balyoz Davası" olarak geçen davada, 21 Eylül günü karar çıktı. Bilindiği gibi dava 2003 Mart'ında 1. Ordu Komutanlığı'nda yapıldığı iddia olunan darbe planıyla ilgiliydi. Esasında her şey 2010'da *Taraf* gazetesinde çıkan bir haberle başladı. Mehmet Baransu isimli genç gazeteci, bir anda elinde bir bavul dolusu evrakla ortaya çıktı. İktidar ve istihbarat çevrelerine kuryelik hizmeti olarak da adlandırılabilir olan bu durumun bir gazetecilik başarısı olmadığı ortadaydı.

Yeni adli yılın başladığı Eylül ayıyla birlikte, dosyada karar çıkacağı tahmin ediliyordu. Kimi çevreler hükümetin bu davada esneyebileceği, AKP'nin çoğu emekli ve 70'ini devirmiş yaşlı başlı paşalardan hırsını aldığını düşünüyordu. Yaz başında çıkan son yargı paketi öncesinde görülen iyimserlik havası bu dava için de geçerliydi. Ama hesap tutmadı. 21 Eylül, zaten yenilmiş olan bu çevreler için ikinci bir bozgun oldu. Cumhuriyet tarihinde, dahası hiçbir batılı demokraside örneği olmayan ağır bir karar çıktı.

Karla 1. Ordu Komutanı emekli Orgeneral Çetin Doğan, Deniz Kuvvetleri Komutanı emekli Oramiral Özden Örnek ve Hava Kuvvetleri Komutanı emekli Orgeneral İbrahim Fırtına'ya 20 yıl hapis cezası verildi. Bir kısmı Milli Güvenlik Kurulu'nda da üye olarak bulunmuş, çoğunluğu general 78 kişiye 18 yıl, 214 kişiye ise 16 yıl hapis cezası verildi. HAVELSAN Genel Müdürü Faruk Yaman'ın da aralarında olduğu 28 kişiye 13 yıl 4 ay hapis cezası verildi. 36 sanık hakkında ise beraat kararı verildi. Ancak bu beraatlere de savcılar itiraz ederek, aleyhte temyize gittiler. Bu sonuçla birlikte, TSK tarihindeki en büyük tasfiye operasyonu oldukça ağır bir şekilde bitti. Yargıtay'dan bir bozma kararı çıkmaz veya İnfaz Kanunu'nda bir yumuşama yapılmazsa paşaların çoğunun ömürlerinin sonuna kadar cezaevinde kalması muhtemel.

Balyoz Davası basına da çokça yansıyan açık usul hataları, güven vermeyen tanık anlatımları ve delillerle birlikte kamuoyunda baştan beri ciddi kuşkular yarattı. Ancak kuşunun kaynağı TSK içerisinde AKP'ye karşı birtakım planlar yapılmış olma ihtimalinden öte; AKP'nin bu dava ile çok

daha geniş bir çevrede siyasi intikam operasyonu yürüttüğüne ilişkindi. Bu yönüyle bugün bu kuşunun haklı çıktığını söylemekte bir sakınca yok. 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nin vermiş olduğu karar AKP'nin 2007'den bu yana uyguladığı stratejiye göre "gerekçesi" çok önceden yazılmış bir karar.

Balyoz'un iki yüzü

İktidar bloku içerisinde Balyoz'la açığa çıkan çatışmayı sadece ulusal değil uluslararası düzeydeki bir kavga olarak okumak daha gerçekçi. Ortada gerçekleştirilmemiş bir darbe yargılamasından çok öte, bir siyasi tasfiye hesabı olduğu ortada. Öte yandan bugün ağır cezalar alanlar arasında da ilginç bir çelişki mevcut. Örneğin Çetin Doğan'ın başını çektiği bir grup Irak'ı işgal tezkeresinden bu yana ABD işgaline ortak olmayı reddeden, görece Avrasyacı bir strateji izlemeyi öneren ulusalcı akımı temsil ediyorlar. Oysa Doğan'ın dava arkadaşları arasında, ABD'nin isteğine de uygun olarak AKP ile temelde uzlaşma yaklaşımını öngören; böylece İsrail ve Batılı güçler karşısında TSK'nın ve geleneksel elitlerin konumunun korunacağını umanlar da vardı. Onlara göre Doğan gibiler "maceracı" bir çizgiye sahiptiler. Ancak kaderin cilvesi şimdi o "uzlaşmacılar" da AKP'nin hışmına uğradılar. Kısaca AKP eline almış olduğu balyozla muhalif olarak gördüklerini biçme girişiminde keskin bir hamle yapmış oldu. Hem de öyle çok ince hesaplar ve ayrımlara gitmeden.

Bu karmaşık durum ilerici güçler açısından da bazı sonuçlar ve dersler doğuruyor. Yıllardır darbeler ve darbecilerle mücadele etmiş olan Türkiye solunun darbe ihtimaliyle ilgili bir davayı es geçmesi mümkün değil. Üstelik çoğunluğu Kürt sorunu başta olmak üzere pek çok kritik konuda kötü bir sicile sahip generaller de bu işle ilgiliyse hiç olmaz. Dahası bugün ağır hapis cezaları alanların kendilerini yargılayan düzenin düne kadarki temsilcisi olduklarını da unutmamak lazım. Buraya kadar ki kısım işin kolayı. Ancak bu kadarla bitmiyor. Balyoz kararı ister istemez bir başka soruyu da akıllara getiriyor: Bugün artık AKP'nin elinde bulunan "balyozu" daha çok kullanacağı aşikârken, sol ve ilerici güçler kendilerine doğru gelen bu yeni darbeyi nasıl durduracak?

Sosyal güvenlikte

karadelik masalına doyduk

Sosyal Güvenlik Kurumu'nun ne bitmez açıkları varmış! Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik yine nereye gitse, SGK'nın açıklarından dem vuruyor. Türkiye'de hâlâ erken emekliliğin olduğunu, dünyanın her yerinde emeklilik yaşının 60-65 olduğunu, şimdi de 70 yaşında emekliliğin konuşulduğunu belirtiyor (oysa bizim ortalama ömrümüz ancak 70, onu unutuyor).

Şimdi yeni bir yasa hazırlığı yapıyor. Emeklilik yaşının yeniden yükseltilmesi planlanıyor. Bakanın ağzından çıkan laflara bir bakın: "Babaları 40 yaşında emekli oldu. Şimdi hem babalarına, hem onlara, hem de torunlarına iş bulmaya çalışıyoruz". Nedense SGK hep açık veriyor ve nedense yine faturası emeklilere ve emekli olacıklara çıkarılıyor!

Bakanla aynı ülkede yaşayıp yaşamadığımdan kuşku duymaya başlıyorum. Emeklilik yaşını yükselten yasaları kim çıkardı? Bu ülkede zaten 1999 yılında emeklilik yaşı ilk önce kadınlarda 58'e, erkeklerde 60'a çıkarılmadı mı? Daha sonra 2008'deki 5510 sayılı yasayla artırılmadı mı? Emeklilik yaşı, 2036'dan itibaren kademeli artarak hem erkeklerde, hem kadınlarda 65 olmaya-
cak mı? Bakan merak etmesin, o torunlarımıza öyle bir fatura çıkarmışız ki, onlar ancak mezarda emekli olabilecekler.

Hatırlayalım, 1999 yılında, o tarihten önce işe girenlerin emeklilik yaşı kademeli olarak artırılmıştı, ayrıca ödeyecekleri primler de. Şimdi, zaten emeklilikleri ötelenmiş, uzatılmış olanlara adeta ikinci bir ceza reva görülüyor. 2015 yılından önce 43-52 yaşlarında emekli olmayı bekleyenlere, hayır 53 yaşını bekleyeceksin denmesi planlanıyor. Örneğin bugün 48 yaşında emekli olmayı bekleyen bir kişiye, sen 5 yıl daha bekle deniyor. Bu durumda olanların sayısı 1 milyonu geçiyormuş. Eğer kayıtlı çalışmaya devam ederlerse, sosyal güvenlik destek primi yine de ödenecek, ancak bunun emekliliğine ya da emekli maaşına bir faydası olmayacak ve hatta çalıştığı için emekli maaşında azalma olacak. Veya kayıtdışı çalışmak zorunda kalacak.

Bir yandan bakıyorsunuz bütün bunlar sözde SGK'nın açıklarını kapatmak için yapıyor. Ama nedense hem emekçilerden toplanan paylar artırılıyor, hem de emekliliklerinde onlara aktarılacak paylar kısılmaya çalışılıyor. Oysa biz biliyoruz ki, aynı sistem bugün işverenlere prim teşvikleri uyguluyor. Eğer emekliler, hâlihazırda çalışanlar için kesilen primlerle finanse ediliyorsa, niçin işverenlerin ödeyeceği primlerde indirim gidiliyor? Bu teşviklerin de dev rakamlara ulaşmış olan işsizlik sigortası fonundan karşılandığını biliyoruz. Nasıl bir açık bu?

İkincisi, bugün devlet emekçilerin paralarını bireysel emeklilik sistemine katkı yapıyor. Özel bankalar, sigorta şirketleri bundan kar sağlıyor. Yani kamunun kaynakları özele aktarılıyor. Soruyorum, öyleyse, nasıl bir açık bu?

Ayrıca, sağlık ve sosyal güvenlik sistemleri bir bütün. Peki hastanelere gittiğimizde, bizden muayene ücreti, katkı payları, ilaçlar için defaten ücret kesilmiyor mu? Sağlıkta özel sektör teşvik edildi, bir özel hastaneye gidildiğinde muayene ücretiydi, teşhis cihazlarıydı, ilaçtı derken, bir ton para dökülmüyor mu? Asıl planlanan da zaten buydu, halkın cebinden tonlarca para çıkıyor ama bu paralar kamuya değil, özel sektöre akıyor, özel sektör kâr ediyor. Soruyorum, öyleyse nasıl bir açık bu? Siz sistem açık versin diye uğraşırsanız, tabii ki açık verir! Ama emekçiler artık bu masallara doydular, bari masal anlatmaktan vazgeçin.

fatma şenden

EBT mücadelesinde yeni dönem, yeni dönemde Sosyalist EBT Hareketi

Sosyalist EBT Hareketi 29 Eylül 2012 tarihinde "EBT Mücadelesinde Yeni Dönem, Yeni Dönemde Sosyalist EBT Hareketi" başlığıyla bir toplantı düzenledi.

Toplantıda EBT mücadelesinin son durumu ve Sosyalist EBT(eşcinsel, biseksüel, trans) Hareketi'nin yakın zamandaki gündemleri üzerine konuşuldu. Gündemler konuşulduktan sonra Sosyalist EBT Hareketinin yeni dönemde yapacağı eylem ve etkinlikler üzerine birçok karar alındı. EBT'li bireylerin çalışma hakları ile ilgili standlar açma, Sosyalist EBT'yi tanıtan tanıtım kılavuzu çıkarma, öldürülen transların davalarına müdahil olma ve davanın takipçisi olma alınan kararlar arasında.

Özellikle geçtiğimiz günlerde öldürülen trans R.A'nın davasına sahip çıkmanın önemli olduğu üzerine vurgu yapıldı. R.A davasına müdahil olma talebi ile davanın takipçisi olacaklarını, mahkemenin görüleceği Diyarbakır'da da oturma eylemi gerçekleştirme kararında ortaklaşıldı.

Son olarak toplantıda, 5 Ekim Cuma günü EBT'li bireylerin tüm işkolunda çalışma haklarının olması ve EBT'li bireylerin fuhuş sektörü dışında da çalışma hakkı talebi için Taksim İstiklal caddesinde stand açma ve Sosyalist EBT'ye destek olma çağrısı yapılarak toplantı sona erdi.

AKP'nin 4. Kongresi

AKP 4. Genel Kongresi 30 Eylül'de yapıldı. 10 yıllık iktidar partisinin kongresi tek bir güne sıkıştırıldı. Kongre delegelerine Recep Tayyip Erdoğan'ın konuşmasını dinlemek, alkışlamak, onun belirlediği listeyi sandığa atmak dışında bir iş düşmedi. Siyasal tartışma, görüş oluşturma süreçleri yaşanmadı. Siyasetin bütünüyle idareye indirildiği kongrede ne halk vardı, ne de halkın sorunları. AKP'nin emperyalizme taşeronluk yapan bir oligarşinin tek şef, tek görüş ilkesine bağlı despotik iktidar aracı olduğu apaçık ortadaydı.

Muhalefete tahammülsüzlük

Farklı görüşlere, her türlü muhalefete tahammülsüzlük Recep Tayyip Erdoğan'ın konuşmasına sinmişti. Muhalefete tahammülsüzlük bununla da sınırlı değildi. AKP'ye muhalif *Birgün*, *Evensel*, *Aydınlık*, *Sözcü*, *Cumhuriyet*, *Yeniçağ* gazeteleri ile İMC televizyonunun kongreyi izlemesi bile yasaklanmıştı.

Ham hayal

Kongreye, iktidarı 2023'e kadar kayıtsız şartsız AKP'nin elinde tutmaya dönük proje damgasını vurdu. Projeye göre AKP 2013'te yerel seçimleri, 2014'te cumhurbaşkanlığı seçimini, 2015'te genel seçimleri kazanacak, cumhurbaşkanlığına geçen Erdoğan partinin yönetimini ve dolayısıyla başbakanlık yetkilerini de elinde toplayarak mutlak iktidar sahibi olacak.

Oysa AKP, emperyalizmin emrinde kapitalist sömürü ve yağma sistemi ile içte ve dışta savaş politikasını birleştirme çizgisinden sapmayacağını kongrede de ortaya koydu. Patlamaya hazır bu bileşimden AKP'ye mutlak iktidar çıkmaz; AKP'yi eninde sonunda çökertecek bir muhalefet çıkar.

Gerçekler bambaşka

AKP, halkı yoksullaştırmaya aralıksız devam ediyor. Erdoğan şehir içi ulaşımına ve benzin fiyatlarına yapılan zammın ardından doğalgaza ve elektriğe de zam yapılacağını açıkladı. Özel Tüketim Vergisi ve KDV arttırılıyor. AKP sendikalara, derneklere saldırıyor. Grev hakkını, düşünce, örgütlenme, toplanma ve gösteri özgürlüğünü yok ediyor. AKP'nin şovenizmi Kürt sorununu daha da kanatıyor. Gericici dünya görüşüne dayalı dinci politikaları pervasızca uygulayan AKP, Suriye ve İran'a karşı emperyalizmin emrinde hareket ediyor.

Bozguna ve çöküşe doğru

Bütün bunlar, AKP'ye ve ona yön veren yabancı ve yerli dolar milyarderleri şebekesine karşı birleşmek zorunda olan geniş bir cepheyi adım adım yaratır. AKP'nin 4. Kongresi zafer ve uzayan iktidarın değil, bozgunun ve çöküşün kongresi olarak tarihe geçecek.

KESK Kadın Meclisi'nden İstanbul Kadın Platformu'na 4 Ekim çağırısı

KESK Kadın Meclisi, KESK'li tutuklu kadınların 4 Ekim'de Ankara'da görülecek davalarına çağrı yapmak, duyarlılığı arttırmak, kamuoyu yaratmak, eylem ve etkinlikleri planlamak için 29 Eylül 2012 saat 15.00'de Eğitim Sen 6 No'lu Şube'de (Taksim-Siraselviler) İstanbul Kadın Platformu ile bir araya geldi.

13 Şubat 2012 tarihinde gece yarısı baskınında KESK ve üye sendikaların kadın sekreterleri, kadın eğitimcileri ve kadın komisyonu üyesi 15 kadın gözaltına alınmış ve 9'u tutuklanmıştı. Buna ilişkin olarak, İstanbul Kadın Platformu'na çağrıda bulunan KESK Kadın Meclisi bir toplantı düzenledi. KESK Kadın Meclisi, toplantıda öncelikle KESK'li kadınlara yönelik tutuklanma ve yargılanma sürecinden bahsederek dava ve dava öncesi çalışmalar hakkında bilgi verdi. Ayrıca 2 Ekim Salı günü, 4 Ekim'deki eylemin çağrısını yapmak amacıyla Taksim'de bir oturma eylemi gerçekleştirileceği noktasında da karar alınarak eyleme ilişkin planlamanın yapılması ile toplantı sona erdi.

KESK: 4 Ekim'de Ankara'ya

KESK İstanbul Şubeler Platformu, tutuklu KESK'li kadınların 4 Ekim'de Ankara'da görülecek davalarına çağrı yapmak için, 25 Eylül 2012 saat 19.00'da Galatasaray Meydanı'nda oturma eylemi gerçekleştirdi. Eylemde sık sık, "KESK'li tutsaklar onurumuzdur", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz", "Direniş var, yılgınlık yok", "Karanlığa teslim olmayacağız" sloganları atıldı.

Oturma eylemine destek için gelen sendika ve örgütlerin temsilcileri söz alarak konuşmalar yaptılar.

KESK İstanbul Şubeler Platformu adına konuşma yapan dönem sözcüsü Mehmet Aydoğan, 68 KESK yöneticisi ve üyesinin tutuklu olduğunu hatırlatarak, 5 KESK'li kadının 4 Ekim'de Ankara'da ilk duruşması için tüm emek dostlarını yanlarında olmaya çağırdı. Aydoğan, ayrıca sözlerine şunu ekledi: "Sizlerin sadece bedenlerinin tutsak olduğunu biliyoruz. Kortejlerimizdeki yerlerinizi şimdilik boş olsa da, pankartlarımızı, flamalarımızı tutan elleriniz bugün demir kapılar ardında olsa da, siz her yer-

de bizimlesiniz. Sadece ellerimizde tuttuğumuz fotoğraflarınız değil, bize her zaman güç veren inancınız ve mücadele kararlılığınızla da bizimlesiniz."

Eylemde KESK Genel Başkanı Lami Özgen de bir konuşma yaptı. KESK'in kurulduğu günden beri baskı, tutuklama, gözaltılarla karşı karşıya kaldığını hatırlatarak, bugünlere diş diş mücadele ederek, boyun eğmeyerek geldiklerini ifade etti.

Son olarak Özgen şunları söyledi. "Buna boyun eğmeyeceğiz. Bu mü-

cadelede tutsak olan yoldaşlarımız mücadelemizin köşe başlarında olacak. Arkadaşlarımızın sendikal faaliyetlerinden dolayı cezalandırılmak için tutuklandığını biliyoruz. İlk günden beri nasıl zulme ve işkenceye karşı mücadele ettiysek, bundan sonra da edeceğiz. Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakma sözü verdik. Bedeli ne olursa olsun geri adım atmayacağız."

Tutuklu KESK'li kadınların 4 Ekim'de Ankara'da görülecek davalarına çağrı yapmak için yapılan oturma eylemi sloganlar eşliğinde sona erdi.

THY işçilerinin cumartesi eylemleri devam ediyor

Hava işkolunda grev yaşağına karşı iş bıraktıkları için işten atılan THY işçileri eylem alanını Taksim'e taşıma kararı aldı. THY işçileri, THY'nin Taksim'deki satış ofisi önünde 08 Eylül 2012 tarihi itibarıyla her cumartesi 14.00-15.00 arası oturma eylemi gerçekleştiriyor. THY işçileri, burada kendi yazdıkları şarkıları da söyleyerek, "Direne direne direnişle zafere!", "İsyana, grev, direniş!", "Yaşasın onurlu mücadelemiz!", "THY'nin şişmanı, emekçinin düşmanı!", "Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!" sloganlarını atarak kararlı olduklarını bir kez daha gösteriyorlar.

Oturma eylemine bu zamana kadar Sendikal Güç Birliği Platformu ve platform bünyesindeki Tez-Koop-İş, Deri-İş yanı sıra Belediye-İş, Tek Gıda İş, TÜMTİS üyesi DHL işçileri, SDP, ÜİD-DER, DİP, TÜM-İGD ve İlerici Kadınlar Dayanışma Derneği (İKD) de katıldı.

Hava-İş üyesi THY işçilerinin, grev yaşağına karşı başlattıkları direnişi 29 Eylül 2012 itibarıyla 123. gününde. 29 Eylül'de saat 14.00'de THY bürosu önünde bir araya gelerek oturma eylemi yapan işçiler, "İşten atılan işçiler, işe geri alınsın" pankartı açtılar. THY işçileri, "Direne direne kazanacağız", "İşgal, grev, direniş" sloganları attı. "İş ekmek yoksa, barış da yok", "İşçi kıyımına son" dövizlerinin taşındığı oturma eyleminde işçiler adına Tuğçe Gürsoy açıklama yaptı.

Gürsoy açıklamada, THY'de yaşanan grev yaşağı, kötü çalışma koşulları ve grev yaşağını THY'nin sponsor anlaşmasına sahip olduğu kişi ve kurumları ve uluslararası yatırım kuruluşlarına ve insan hakları örgütlerine aktardıklarını belirtti. Son olarak açıklamada Gürsoy, şunları söyledi: "Çember her geçen gün daralıyor ve önümüzdeki günlerde THY yönetimi bunun acısını daha fazla hissedecektir." Ayrıca Gürsoy, tüm işçileri haklarına sahip çıkmaya çağırdı.

Sebahat Tuncel'den sığınma evlerinin araştırılması önergesi

BDP İstanbul milletvekili Sebahat Tuncel, kadın sığınma evlerinin koşullarının ve ihtiyaçlarının araştırılması konusunda Meclis'e araştırma önergesi verdi. Önergede, aile içinde kadına yönelik şiddete karşı kadın kurumlarının yürüttüğü mücadelelerin sayesinde şiddetin görünür hâle geldiğine dikkat çekildi. Kadına yönelik şiddetle mücadelede dünyada ve Türkiye'de geliştirilen en önemli yöntemlerden birinin sığınma evlerinin açılması ve bunun kamunun temel bir görevi hâline gelmesi olduğu vurgulandı.

Türkiye'nin, 44 ülke içerisinde kadın nüfus başına düşen sığınma evi ve yeterlilik açısından 23. sırada yer aldığı belirtildi. Toplam sığınma evi sayısının 86 olduğu, "ancak var olan ve özellikle belediyelere bağlı sığınakların çalışma niteliklerinin çok sorunlu olduğu, sadece 'koruma' sağlama yönünde olduğu" belirtildi.

Gerekli sosyal çalışmaların yapılmaması nedeniyle kadınların sığınma evinden çıktuktan sonra yine şiddet yaşantısına geri döndüğüne dikkat çekilerek şöyle denildi: "Kadının şiddetten korunması ve sonrasında tekrar şiddet sarmalına dönmemesi için geçici barınma, çocuklarına bakabilme, can güvenliğinin sağlandığı bir ortamda hayatını devam ettirebilme ve ekonomik olarak ayakları üzerinde durabilme imkanının sağlanması şiddetle mücadelede oldukça önemlidir."

Kadınların kaldığı sığınakların gizli tutulması gerekirken, polis ya da savcılarının şiddet uygulayan eşlere bilgi verebildiği söylendi. Mevcut yasaların uygulanabilir olabilmesi, alınması gerekli önlemlerin tespit edilmesi ve kadın sığınma evlerinin açılması ve sonrasında kadınların can güvenliğinin sağlanabilmesi için bir araştırma komisyonu kurulması önerildi.

Kentsel dönüşümde bir örnek çalışma

İzmir Buca Kuruçeşme Gecekondu Bölgesinde yeni dönem ve çözüm önerileri

Gecekondu, 1950'li yıllardan itibaren kentlerimizde yaşanan sanayileşme sürecine paralel olarak iş bulmak umuduyla kentlere göç edenlerin kendi emek ve çabalarıyla barınmaları adına buldukları bir yapıydı. Bu oluşum aynı zamanda emeğin maliyetini düşürmesi; sanayiye ucuz emek sağlaması ile de devletin göç edenlerin barınma hakkını sağlamak için yapacağı sosyal harcama maliyetini azaltmasına neden olmuştu. Bu yüzden bu plan dışı alanlara göz yumuluyordu. Hatta büyük bir oy potansiyeli de oluşturmaları nedeniyle zaman zaman yapılan imar afları ile gecekondu yasallaştırılıyordu.

1980'lerden sonra yaşanan süreçte üretim ekonomisinden vazgeçilip, tamamen rant ekonomisine teslim olunmuş ve üretim ekonomisinde ucuz işgücü talep edilen emekçilerin, bugün rant ekonomisinde evleri talep edilir hâle gelmiştir. Başka bir çözüm arayışına gidilmeden gecekonduya yaşayanlar işgalci olarak suçlanarak, evlerinden sürülme istenmektedir.

Kentsel dönüşüm tartışması çerçevesinde İzmir Buca örneğine baktığımızda ise; Buca geçmişten bu yana tarım yapılması ve sanayi bölgesinin bulunması bakımından işçilerin ve göçün yoğun olduğu

bir ilçedir. Fakat üniversitenin de burada yer seçmesi nedeniyle ve onun getirdiği kentsel hizmetler nedeniyle toplu konut projelerinin daha hızlı uygulanmaya başladığı bir yerleşim hâline gelmeye başlamıştır.

Bu projelerden biri de Kuruçeşme Gecekondu Bölgesinde, 205/2 sokakta ve çevresinde gerçekleştirilmek istenmektedir. Mahalledeki 60'ın üzerinde evin yıkılarak Buca Belediyesi önceki dönem yönetimi tarafından müteahhitlere dönük yeni bir rant alanı oluşturulmak üzere çok katlı yapılaşmaya dönüştürülmek istenmiştir. Bu konuda en açık ve üstüne söz söylenmeyecek açıklama mahalle sakinlerinden gelmiştir. Yapılacak yıkımlarla sadece evlerin değil, insanlığın, gençlerin geleceğinin, yüzlerce insanın emek ve hayallerinin de yıkılacağını ifade eden mahalle sakinleri "Belediyelerin asli görevi insanları mağdur etmek değil, barınma sorununu çözmektir. Bizler bu ülkede vergilerimizi ödüyoruz. En ağır şartlarda en düşük ücretlerle çalışıyoruz. Zorlu yaşam koşullarında hayatımızı sürdürmeye çalışıyoruz. Evlerimizi yıkmak isteyenler bunu da bize çok görüyor" diyerek yaşananları özetlemiştir.

Mahalle halkı, oluşturduğu Kuruçeşme Halk Girişimi, temsilciler ve çeşitli örgütlerin de desteğiyle 10'dan fazla direnişine bir yenisini ekleyerek, önceki belediye yönetiminin yıkımına direnmiş ve yıkım

kararını durdurmuştur. Ardından mahalle girişimi, uzman çevrelerle bir araya gelerek alana ilişkin teknik, sosyal ve örgütsel önerilerini geliştirmiştir. "Mülkiyet sorununu çözmeyi değil, barınma sorununu çözmeyi" temel aldıklarını ifade ederek bu önerilerini bir basın açıklaması ile çeşitli girişimlerle kamuoyuyla ve ilgili çevrelerle paylaşmıştır. Mahallelinin taleplerini ve yaşam tarzını temel alan bir anlayış ve buna bağlı gözlem ve incelemeler sonucunda hazırlanan bu çalışma, mahallelinin barınma hakkını öncelikli tutarak konut tiplerine, kurumsal örgütlenmeye ve mali konulara açıklık getirecek şekilde hazırlanmıştır.

Son yerel seçimler öncesi tüm adaylara iletilen bu öneriler ve sonrasında yeni seçilen belediye yönetimi, bu önerilerin tarafı olacağını ilan etmiştir. Öneriler arasında, mahalle girişiminden ve belediye teknik uzmanlarından oluşan bir özel birimin oluşturulması da yer almış, bu birim aracılığıyla girişimin kamuoyuna sunduğu "teknik, sosyal ve örgütsel çözüm önerileri"nin yaşama geçirilmesi hedeflenmiştir. Yapılan görüşmeler sonucunda böyle bir birim oluşturulmuş, Kuruçeşme Halk Girişimi ve Planlama Müdürlüğü'nün sorumluluğunda çalışmalara başlanmıştır. Alan incelemesi, mahalleli dökümü, Milli Emlak görüşmeleri gibi çalışmaya altyapı olacak bilgi ve belgelerin temin edilmesi öncelikli olarak hedeflenmiştir.

Mahalle Girişimi bu birimin çalışmalarının da içinde yer aldığı çalışma düzenini ve takvimini ise şu şekilde oluşturmuştur:

Kuruçeşme Gecekondu Bölgesi 205/2 sokak ve çevresinde, çözüm önerileri, çalışma düzeni ve takvimi

1) Teknik birimin oluşturulması

2) Teknik birimin çalışmaları

Alan incelemesi
Belgelerin temini
Belgelerin incelenmesi
Kamusal mülkiyetin oluşturulması
Teknik altyapı raporunun hazırlanması

3-) Örgütsel yapının oluşturulması

Kurumlarla ilişkinin sağlanması
Öneri plan değişikliğinin hazırlanması
Öneri konut planlarının hazırlanması
Maddi kaynak teminine ilişkin çalışma
Teknik araç ve malzeme teminine ilişkin çalışma
Geçici barınma koşullarının hazırlanmasına ilişkin bir çalışma
Uygulama

Tüm bu çalışmalar yalnızca Kuruçeşme Halk Girişimi'nin ve ilgili teknik uzmanların katılımlarıyla değil, mahallelinin de etkin katılımı ile tasarlanarak sonuçlandırılacaktır.

Ahmet Tuncay Karaçorlu
Güneş Uyaniker

Çok yakında: Halkların Kardeşliği beyaz perdede! 1. Amed Film Festivaline doğru

Ortadoğu Sinema Akademisi Derneği (OSAD) tarafından 22-28 Ekim tarihleri arasında düzenlenecek 1. Amed Film Festivali'nin hazırlıklarında sona gelindi. Dernek sadece belgesel ağırlıklı bir festivalin yeterli olamayacağını düşünerek daha kapsamlı bir festival programı öngörmüş. Festivalin Diyarbakır'da yapılıyor oluşuysa barışa hasret kaldığımız şu günlerde başlı başına ayrı bir anlam taşıyor.

Ulusal, uluslararası yarışma, belgesel ve kısa film bölümlerinden oluşan zengin programda Kürt Sinemacıların yoğunluğu dikkat çekiyor. Son yıllarda Kürt Sinemasına ilişkin örnekler hızla artarken, festival organizatörlerinden

İlhan Bakır "alternatif toplumcu paradigma ekseninde sinema dilini oluşturmayı amaçladıklarını" söylüyor. Bugünkü durumu da değerlendiren Bakır: "kapitalist ilişkilerin belirlediği bir sinemadan söz etmek mümkün. Biz daha çok bunun ötesine geçip, bunu aşip sanatsal içeriğini sanatsal başarının, estetiğin çok fazla parayla ölçülmemesi gerektiğini düşünüyoruz" diyor.

Festival kapsamında senaryoya ilişkin bir kategori oluşturduklarını ifade eden Ortadoğu Sinema Akademisi Derneği Yöneticisi İbrahim Yıldırım, "Senaryo kategorisi ile hedeflediğimiz şey, Kürt sineması adına senaryonun geliş-

tirilmesi. Bunun teşvik edilmesi, senaryo alanında çalışmaları olan sanatçıları bir araya getirmek ve kendi aralarında bir iletişim dili, tartışma yürütecek zemin oluşturmak. Bu senaryoların yine dernek çalışmalarını kapsamında pratikleştirilmesini hedefliyoruz. Burada Kürtçe önemli bir katılım koşulu" dedi.

Amed Film Festivali, alternatif bir Altın Portakal veya Altın Koza olur mu; o festivallerin temsil edemediği değerleri temsil etmeyi başarır mı bunu zaman gösterir. Ancak halkların kardeşliği için daha çok yan yana gelmesi gereken Türk ve Kürt Sineması adına önemli bir fırsat olacağı ortada.

Öğretmenler diyor ki

Öğretmenlere 4+4+4 uygulaması hakkında ne düşündüklerini sorduk.

Çocuklar daha erken okula başlamaya zorlanıyor. Bunun pedagojik olarak uygun olmadığı, çocuğun kendi temel gereksinimlerini dahi karşılamaktan uzak bir yaşta okula gönderilmesi ilerde çocuk açısından önemli sorunlar yaratacaktır. Yine okul yetersizliğinde belirli okulların imam hatip yapılması zaten kalabalık olan sınıfların daha da kalabalık olarak öğretmenlerin karşısına çıkmasına neden olacaktır.

Gökhan Çal, Türkçe öğretmeni

4 çarpı 3 diyoruz biz bu uygulamaya ve bu uygulama hiçbir şekilde eğitimcilere uzmanlara danışılmadan görüş alınmadan bir anda kabul edildi. 5,5 yaşında okula başlanması tam bir çile şu anda. Sadece Esenkent'te bir okulda 500 kişi var o çağda ve okulların kapasitesi bunu karşılayamıyor. Uygulama yapıldı sonra da velilere başınızın çaresine bakın der gibi sorumluluğu yüklediler. Ayrıca uygulamayla birlikte öğretmen kadrolarında da denge bozuluyor.

Selda Aslan, Tekstil öğretmeni

Bence 4+4+4 ile eğitim sistemimizde yapılan değişiklik kısmen isim değişikliği anlamına geliyor. Çünkü öğrenciler için değişen çok fazla bir şey yok. Anlatılan konular tamamen aynı. Sadece bu sene 4.sınıftan 5.sınıfa geçecek öğrenciler için bir değişiklik oluyor. Bu da artık sınıf öğretmenleri yerine branş öğretmenlerinin derslerine girecek olmasıdır. Bir eğitimci olarak benim fikrim bu kadar kısa zaman aralıklarıyla eğitim sisteminde bu kadar sık değişiklik yapılmamasıdır.

Eray Kekiroğlu, Matematik öğretmeni

4+4+4 dayatması neler getiriyor

pınar altuntaş

Eğitim, ya egemen sistemle uyumlu bir birey yetiştiren ya da bireyin yeteneklerini ve yaratıcılığını ortaya koyan bir üretim alanıdır. Birincisi kapitalist sistemin, ikincisi ise sosyalist sistemin bir ürünüdür. Yaşadığımız kapitalist sistem de kendini sürekli var etmek ve devam ettirmek zorunda olduğu için eğitimi de hegemonyası altına almak zorundadır. Kapitalist ve tekelleri sermayeyi ayakta tutabilmek, ideolojik, siyasal ve ekonomik çıkarı için bunu yapmak durumundadır.

Evet, AKP iktidarı da bunu yapmakta her zamanki gibi geri kalmadı. AKP, eğitim sisteminde köklü bir değişikliğe giderek dayatma ile 4+4+4 kesintisiz eğitim modelini 17 Eylül 2012 tarihi itibarıyla zorla da olsa uygulamaya başladı.

Kapitalist sistemlerde zorunlu eğitimin amacı, bireyleri çok küçük yaştan itibaren belli amaçlar doğrultusunda sistemin istediği şekilde yetiştirmektir. Çocukların yaratıcılıklarını ve kişisel gelişimlerini arttırmaktan çok, sisteme boyun eğen, itaat eden bireylerin olmasını sağlayarak duyarsız ve tepkisiz bir insan modeli ve toplum modeli oluşturmaktır. Yani çocuklarımızın 5 yaşında zorla okula gönderilmesinin arkasında, aslında çocuklarımızın küçük yaşta sistemi ayakta tutacak birtakım değerlerin benimsenmesinin sağlanmaya çalışılması yatıyor. Bu yüzden de 4+4+4 kesintisiz eğitim modelinin neden bu kadar zorla dayatıldığını tahmin etmek aslında hiç de zor değil!

AKP, toplumu sistemin çıkarları doğrultusunda yönlendirmeye çalışıyor. Bunu yaparken de sistemin ideolojik, siyasal ve ekonomik çıkarlarını göz önünde bulunduruyor.

Öncelikle 4+4+4 ile çocuklarımız, 8 yaşından itibaren özel okullara yönlendirileceği için, özel dershaneler kapanacağı yerde daha artacak ve eğitimin ticarileşmesi ve piyasalaştırılması daha da derinleşecek.

Yine 4+4+4 ile ekonomik açıdan sömürüyü arttırmak için çocuklarımız, küçük yaşta mesleki okullara yönlendirilerek çocuklarımız ucuz iş gücü olarak kullanılacak.

Kapitalist sistemin bir diğer ucuz ve yedek iş gücü ise kadınlar. 4+4+4 kesintisiz eğitim modeli uygulaması ve ailenin de kararı ile 4. sınıftan itibaren öğrenciler okula gitmeden eğitim alabilecek. Bu durum ise en fazla kadın öğrencileri etkileyecek. Çünkü 'okuması gereken, para kazanması gereken erkeklerdir' bakış açısı hâkim olduğu için kadından beklenen daha çok eş bakımı, çocuk bakımı, ev işleri gibi eve hapseden 'kadınsal yükümlülükler'dir. Bu yüzden de kız çocukları aile içine, ev içine hapsedilerek okuması çok da şart olmayacak. Bu durum çocuk gelinler meselesini de beraberinde getirecek. Diğer taraftan da eğitim alamayan bu kadınlar, vasıfsız işçi, ucuz iş gücü olarak da esnek, güvensiz bir şekilde çalıştırılarak sermayenin devamını sağlayanlar olmuş olacak.

4+4+4 engelli bireyleri de unutmadı!

4+4+4 kesintisiz eğitim modeli ile engelli bireylerin eğitim hakkı ellerinden alınıyor, evlere hapsediliyorlar. Engelli bireyler aldıkları eğitimin dışında da kaynaştırma

eğitimi dediğimiz uygulama sayesinde akranlarıyla birlikte, engelli olmayan çocuklarla aynı sınıflarda eğitim alabiliyorlardı. 4+4+4 eğitim sistemi ile bu çocukların, engelli olmayan çocuklarla birlikte eğitim almaları engellenecek. Zaten eğitimleri konusunda devlet hiçbir şekilde adım atmazken, ortada birçok sorun varken, 4+4+4 eğitim sistemi ile sorun iki kat daha artacak. Bu çocukların sosyalleşmeleri gerekirken, engelli çocuklar eğitimden daha da uzaklaşarak, yaşamdan tecrit edilmiş olacaklar.

Engelli çocuklar gibi yetişkin engelli bireylerin de eğitim hakkı gasbediliyor. Yetişkin engelli bireyler 23 yaşından sonra İş Eğitim Merkezlerinde eğitim alabiliyorlardı. Yetişkin engelli bireyler bu okullarda galos yapımı, kutu yapımı gibi işlerde kendilerini var edebiliyordu. Bu okullar taşınabilir eğitim olduğu için servis ve yemek ücretleri de devlet tarafından karşılanıyordu. Fakat 4+4+4 kesintisiz eğitim modeli ile bu hakları da gasbediliyor. 4+4+4 yasası İş Eğitim Merkezinin adı İş Uygulama Merkezi olarak artık kapatılıyor. Buralarda eğitim gören yetişkin engelli bireyler bu okullardan kayıtları silinerek Halk Eğitim Merkezi kurslarına yönlendiriliyor. Devlet, "kendi başının çaresine bak" diyerek yetişkin engelli bireylerin sorumluluğunu devlete değil, aileye bırakıyor. Eğitimin ticarileşmesi ve piyasalaştırılmasını engelli yetişkin bireyler de bu şekilde yaşamış oluyor.

Siyasal ve ideolojik anlamda ise 4+4+4 ile dini eğitim çocuklarımızı dayatılıyor. Ortaokulların İmam Hatiplere dönüştürülmesi, Temel Dini Bilgiler dersleri, Kur'anı Kerim, Hz. Peygamberimizin Hayatı derslerinin seçmeli ders olarak konulması, okullarda farklı seçmeli derslerin olmasına rağmen, "başka seçecek ders yok, öğretmen yok" safsataları ile bu derslerin zorunlulaştırılması da 4+4+4 kesintisiz eğitim modelinin siyasal ve ideolojik yönünü gözler önüne seriyor. Böylece okullarda, iktidarın dünya görüşü yeniden üretilerek yaygınlaştırılıyor. Zorunlu din dersinin kaldırılmasına bu kadar duyarsız iktidar, dindar ve kindar bir nesil yaratmak için bu kadar hevesli olabiliyor.

Okulların ve öğrencilerin hazır olmadığı, koşulların oluşturulmadığı bir ortamda, dayatma ile uygulamaya geçirilen 4+4+4 kesintisiz eğitim modelinin çatlaklarının her geçen gün arttığını görebiliyoruz. Bunun uzun süre devam edeceğini de biliyoruz. Bu yüzden de velileri, öğrencileri, öğretmenleri ve toplumun tüm kesimlerini içine katacak bir mücadelenin kaçınılmaz olduğunu bilmek gerekiyor.

Eğitim-Sen'in 4+4+4'e karşı verdiği her türlü mücadele ve özellikle de 15 Eylül'de gerçekleştirdiği miting, mücadelenin geleceği açısından elbette ki önemli bir yerde duruyor. Fakat sadece Eğitim-Sen'in değil, tüm sendika, demokratik kitle örgütleri, siyasal parti ve toplumun tüm kesiminin topyekûn harekete geçmesi ve ortak bir mücadele yürütmesi şart.

Bizlere dayatılan 4+4+4 kesintisiz eğitim modelini ancak tek yürek, tek ses olarak durdurabiliriz.

Kimseden destek göremeyen çocuklar dünya şampiyonu oldu

Bulgaristan'da 26-31 Ağustos 2012 tarihinde düzenlenen ve 42 ülkeden 100 grubun katıldığı finalde, Çocuk Dansları alanında Kökler Çocuk Halk Dansları Topluluğu altın madalya ve en iyi koreografi ödülünü alarak Dünya Şampiyonu oldu.

Ancak yarışmaya maddi imkânsızlıklar sebebiyle 30 kişilik gruptan sadece 19 kişi katılabildi. Çünkü çocuklara verilen destek sadece ulaşım ücretlerini karşılama yönünde oldu. Yarışmada Türkiye'yi temsil edecek çocukların konaklama ve diğer ihtiyaçları için 450 Euro gibi bir katılım ücreti gerekliydi. Birçok aile bunu karşılayamadığı için kimi çocuklar yarışmaya katılamadı.

3 yıl önce kurulan Kökler Çocuk Halk Dansları Topluluğu Kurucu Sanat Yönetmeni Natalia Ulutaş grubun

5-15 Temmuz 2012 tarihleri arasında yine Bulgaristan'da düzenlenen Avrupa Halk Dansları Şampiyonası'nda da altın madalya kazandıklarını hatırlarak: "İzmir'den aradığımız desteği bulamadık. Daha önce Avrupa Şampiyonası'na giderken İzmir Büyükşehir Belediyesi'nden destek istemiştik ama olumsuz yanıt verilmişti. Bu nedenle Dünya Şampiyonası için tekrar onlardan destek istemedik. Kültür ve Turizm Bakanlığımız bize destek verdi, ancak bu çocuklara daha çok destek verilmesi gerekiyor" dedi.

Türkiye'nin ilk Uluslararası Profesyonel Çocuk Dans Topluluğu özelliğini taşıyan Kökler Çocuk Halk Dansları Topluluğu'nun üyeleri gençler, bölgemizdeki yöresel halk danslarını büyük bir ustalıkla sergiliyor.

Tiyatro perdeleri açılıyor

Sanat severlerin merakla beklediği yeni tiyatro sezonu Ekim ayıyla birlikte başladı. AKP iktidarının tiyatrolara müdahale çabasıyla kapanan geçen sezonun ardından bu sezon bizi nelerin beklediği de merak konusu.

Devlet Tiyatroları 2 Ekim'de, İstanbul Şehir Tiyatroları ise 3 Ekim'de izleyici-sine merhaba dedi. Tiyatroyu sanatçılar mı, bürokratlar mı yönetmeli tartışmasının ardından özellikle İstanbul Şehir Tiyatroları'nda neler yaşayacağımız merak konusu.

İstanbul Şehir Tiyatrosu bu sezon yabancı yazarlardan Samuel Beckett'in Oyun, Anton Çehov'un Vişne Bahçesi, Duşan Kovaçeviç'in Dar Ayakkabıyla Yaşamak ve yerli yazar-yönetmen Can Doğan'ın Ali Baba ve Kırk Haramiler adlı oyunlarını repertuarına ekledi. Çehov ve Beckett'in eserleri ilk günden ilgi çekse de İstanbul Devlet Tiyatrosu'nda kapalı gişe oynayan "Profesyonel" in yazarı Kovaçeviç'in "Dar Ayakkabıyla Yaşamak" adlı eseri yeni oyunlar arasında konusıyla sınırlıyor. İstanbul Şehir Tiyatrosu İST'in tanıtım metninde oyunla ilgili şöyle deniyor "Özelleştirilerek kapatılan bir ayakkabı fabrikasında, beş işçinin haklarını almak için başlattığı açlık grevi ve medyanın bu direnişi bir tür ölüm oyununa dönüş-

türerek reyting almak için düzenlediği şov... İşveren ve medyanın işbirliği sonrasında yaşanan ölüm-kalım mücadelesi..."

Devlet Tiyatroları ise bir süredir sürdürdüğü "Her yıl 100 yeni oyun" çalışmasını bu sene de tekrarlayacak gibi gözüküyor. "33 Varyasyon", "Kış gelmeden", "Yağmur durduğunda", "Çirkin", "Nora (Bir Bebek Evi)" gibi ilgi çekici oyunlar Türkiye'nin 21 ilinde 63 yıldır faaliyet gösteren Devlet Tiyatroları tarafından izleyiciyle buluşturuluyor.

Tiyatro için en şanslı kentler yine İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa gibi büyük şehirler. Fakat küçük kentlerdeki Devlet Tiyatroları'ndan da sürprizlerle karşılaşabiliriz. Herkese iyi seyirler, tiyatro dolu bir yıl dileriz.

Bozkır "tezenesini" kaybetti

Sazını çalarken kendinden geçen
Gönülden gönüle kapılar açan
Aşkın dolusunu nefessiz içen
Gönül delisini neyledin dünya

Neşet Ertaş

Halkın sanatçısı abdal geleneğinin son temsilcilerinden, sıradan insanların hayat mücadelesini, sevinçlerini, kederlerini, aşklarını, ayrılıklarını sazıyla sözüyle anlatan ozan Neşet Ertaş'ı kaybettik. Neşet Ertaş'ın yoksulluk, kıtlık ve ayrılıklarla dolu hayatı 1938 yılında Kırşehir'in Kırıtlılar köyünde başladı. Örnek aldığı babası Muharrem Ertaş

Orta Anadolu Türkmen/Abdal müziğinin bilinen en güçlü temsilcisiydi.

Yetişmesinde babasının çok büyük payı olduğunu söyleyen Kırşehir'in mahalli sanatçısı Neşet Ertaş, Ankara ve İstanbul'da çeşitli eğlence yerleri, düğünler ve konserler ve Anadolu turnelerinden sonra Türkiye'nin tanıdığı halk ozanı oldu. 1960'lı yılların sonunda artık yurdun her tarafında dinlenen, halkın çok sevdiği bir sanatçı olan Ertaş, türkülerinde aynı babası Muharrem Ertaş'ın bozkları gibi Orta Anadolu bozkırının yüzlerce yıllık hayat deneyimini anlattı.

Ozan 1977 yılında geçirdiği ani rahatsızlık nedeniyle Almanya'ya gi-

derek orada tedavi oldu. Tedaviden sonra oturma izni aldı ve kendi deyişle 23 yıl Almanya gurbetinde aşk ve özlemlerle türkülerini söyledi. 2000 yılında ülkesinde konserlere, turnelere, sahnelerine geri dönen Ertaş halkın sanatçısı olmayı en büyük mutluluk saydı.

İzmir'de bir hastanede kanser tedavisi gören Neşet Ertaş, 25 Eylül sabahı aramızdan ayrıldı. Cenazesi memleketi Kırşehir'e götürüldü. Babasının mezarının yanında binlerce sevenin katıldığı merasimle toprağa verildi.

